

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଭେଣ୍ଟି ଚାଷ

କଅଁଳିଆ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଭେଣ୍ଟି ପରିବାକୁ ଦେଖିଲେ କେଉଁ ଭାରତୀୟ ନକିଣି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିବା ଚରକାରୀ ଭଜା ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହି ପରିବାରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କ୍ୟାଲସିୟମ ଥିବାରୁ ଏହା ଅସ୍ଥି ଓ ଦାନ୍ତକୁ ସୁସ୍ଥ କରାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଭେଣ୍ଟି ଏକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ମଣ୍ଡଳୀୟ ଫସଲ । ଏହା ଅଧିକ ଥଣ୍ଡା ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଶୀତ ଦିନକୁ ଛାଡିଦେଲେ ବର୍ଷସାରା ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଫସଲ ଯେ କୌଣସି ମୃତ୍ତିକାରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ନିରିତା, ଦେରସା, ହାଲୁକା ମାଟି ଭଲ ।

ବିହନ ଚୟନ:- ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଭେଣ୍ଟି ଚାଷ କରାଯାଏ । ଯଥା ପ୍ରବାଣା କ୍ରାନ୍ତି, ଆକା, ଅଭୟ ଆକାଅନାମିକା, ଉତ୍କଳ ଗୌରବ, ସିଓ-୧, ପୁଷ୍ପ ସାଂସ୍ତ୍ରୀ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହା ଛଡା ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦେଶୀ କିସମ ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ ବେଶ୍ ଆଦୃତ । ଏହାର ମଞ୍ଜି ମଧ୍ୟ ଗାଁ ମାନଙ୍କରେ ମିଳେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଶଙ୍କର ବିହନ ବାହାରିଲାଣି । ନଂ-୧୦, ବର୍ଷା, ବିଜୟ, ତାରା, ରୋମାନି, VNR-୯୯୯, ଦିପିକା, ଲକ୍ଷ୍ମି, କାବେରୀ ୫୫୫, ୦୭୭, ୦୪୪ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବିହନ ବିଶୋଧନ:- ଏକର ପ୍ରତି ୫ ରୁ ୬ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ଦରକାର । ଉତ୍କ ବିହନକୁ ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର, ବୀଜାମୂତ୍ର ଗ୍ରାହକୋତର୍ମା ଭିତ୍ତିରେ ବିଶୋଧନ କରି ଧାତିକୁ ଧାତି ୬୦ ସେ.ମି. * ଗଛକୁ ଗଛ ୩୦ ସେ.ମି ଓ ବୁଦା କିସମ ଧାତିକୁ ଧାତି ୨୫ * ଗଛକୁ ଗଛ ୪୫ ସେ.ମି. ଲଗାଇବା ଦରକାର ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ଜମିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଷ କରି ମାଟି ଗୁଣ୍ଡ କରି ମଇ ଦେଇ ଜମିକୁ ସମତୁଲ କରିଦେବା ଦରକାର । ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଖାଦ୍ୟ ସାର ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

ଜମି ପରିଚାଳନା:- ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ରୁ ୨୦ ଦିନ ପରେ କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଖାଦ୍ୟସାର ଦେଇ ହୁଡା ଟେକି ଦେବା ଦରକାର । ଖରାଦିନେ ମାଟିର ବତରକୁ ଚାହିଁ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର ଓ ବର୍ଷା ଦିନେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଦରକାର । ଫୁଲ ଫଳ ସମୟରେ ଜଳର ଅଭାବ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଉତ୍ପାଦନରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

ଜଳର କମ୍ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆମେ ହୁଡା ଛାଡି ହୁଡା ଜଳସେଚନ ଓ ଛାତିକରଣ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରିବା ତେବେ କମ୍ ଜଳ ଓ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଅଧିକ ଅମଳ

ପାଇପାରିବା । ଛାତିକରଣ ୨ ପ୍ରକାର ଯଥା (ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଓ ନଡା ବା ଶୁଖିଲା ଘାସ ଲଟା) ଏହା ସହିତ ବୃନ୍ଦା ଜଳସେଚନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି କମ୍ ଜଳ ଦରକାର କରେ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ବିହନ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଶେଷଓଡ ଚାଷ ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ । ପାଉଁଶିଆ ରୋଗର ନିରାକରଣ ପାଇଁ କପର ଅକ୍ସିକ୍ଲୋରାଇଡ୍, କବକ ବା ଫଫି ରୋଗ ପାଇଁ ଦହିଦ୍ରବଣ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ । ପତ୍ରପୋଡା ପୋକ ପାଇଁ ଲିଟର ପାଣିରେ ୧୫. ମି.ଲି ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରୟୋଗ ବୀଜାଶୁଜନିତ ଝାଉଁଳା ରୋଗ ପୋକ ପାଇଁ ଦହିଦ୍ରବଣ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

୧. ଫସଲରେ ଧଳାମାଛି, ପତ୍ରଭଙ୍କ୍ଷଣୀ, ଅଷ୍ଟପଦୀ ପାଇଁ ଜୈବିକ ବିହନ ବିଶୋଧନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
୨. ଗଛ ବୃଦ୍ଧି ସମୟରେ ଜମି ପରିଷ୍କାର ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।
୩. ଏକର ପ୍ରତି ୩୫ ରୁ ୪୦ ସଂଗ ଆକର୍ଷଣ ଜନ୍ତା ବସାଇ ହଳଦିଆ ପୋକର ପୁରୁଷ ପୋକକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ।
୪. ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ ରୁ ୪୦ଟି ହଳଦିଆ ଅଠାଳିଆ ଯନ୍ତା ବସାଇ ଶୋଷକ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଆଲୋକ ଯନ୍ତା ବସାଇ ମଧ୍ୟ ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ ।
୫. ଫସଲରେ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ଗଛର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ୧୫ରୁ ୩୦ ମି.ଲି ଗ୍ରାମ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ମିଶାଇ ପ୍ରତି ୬ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ଓ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
୬. ଫଳବିନ୍ଧା ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୩୦ ମି.ଲି ମିଶାଇ ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।
୭. ଶୋଷକ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଦହିଦ୍ରବଣ (୧:୯) ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

ଅମଳ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜବ:- ଗଛ ଉଠିବାର ୫୦ ରୁ ୫୫ ଦିନରେ ପ୍ରଥମ ଫଳ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତି ଦିନେ ଛାତି ଦିନେ ଫଳ ଚୋଳାଯାଏ । ସକାଳେ ବା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଫଳ ଚୋଳିବା ଭଲ । ଏକର ପ୍ରତି ୪୦/୫୦ ଡିଝାଲ୍ ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଜୈବିକ ପରିବା ହିସାବରେ ଏହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଚାଷରେ ଅଧିକ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବ୍‌ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟାବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଗ୍ରାହକୋତର୍ମା ଭିତ୍ତିରେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବନ୍ଧାକୋବି ଚାଷ

ଶୀତ ଦିନେ ଚାଷ କରାଯାଇଥିବା ପରିବା ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧା କୋବି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଫସଲ । ଏହି ପରିବାରରେ ପୁଷ୍ଟିକାର, ଶ୍ୱେତସାର, ଭିଟାମିନ୍ କ, ଭିଟାମିନ୍ ଗ, ଓ ଅନ୍ୟ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଏହା ଅନେକ ପ୍ରକାର ମାଟିରେ ଚାଷ କରାଯାଏ କିନ୍ତୁ ନିରିତା, ଉର୍ବର ଦୋରସା ଏବଂ P.H-୫.୫ ରୁ ୬.୫ ଭଲ । ଏହା ଏକ ଶୀତ ଦିନିଆ ପରିବା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଶଙ୍କର ବିହନ ଅଧିକ ଉତ୍ତାପରେ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାହେଉଛି । ଅଧିକ ଶୁଷ୍କ ଓ ଗରମ ପାଣିରେ କୋବିର ବାସ୍ନା କମିଯାଏ । ଜୈବିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କରୁଥିଲେ ରାସାୟନିକ କ୍ଷେତ୍ର ଠାରୁ ୨୫ରୁ ୩୦ ଫୁଟ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ବିହନ କିସମ:- ଉନ୍ନତ ଓ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ ଯଥା- ଗୋଲ୍‌ଲେନ୍ ଏକର, ଗୋଲ୍‌ ଷ୍ଟାର, ଗ୍ରୀନ ବଲ୍, ପ୍ରିୟା, ପୁଷ୍ପା, ସମଲ, ପୁଷ୍ପା ମୁକ୍ତା, ପୁଷ୍ପା ତ୍ରୁମ୍‌ହେଡ୍, ପ୍ରାଇଡ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, କୋଣାର୍କ, ଶ୍ରୀ ଗଣେଷ, ବରଖା ଇତ୍ୟାଦି । ଏହା ଛଡ଼ା ଅନେକ ଶଙ୍କର କିସମ ବାହାରିଛି ।

ବିଶୋଧନ:- ଜୈବିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କରିବାକୁ ହେଲେ ରାସାୟନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ବିଶୋଧିତ ହୋଇ ନଥିବା ବିହନ ସଂଗ୍ରହ କରି ଜୈବ ବିଶୋଧନ ଯଥା-ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର, ବୀଜାମୂତ୍ର, ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା, ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧିତ କରନ୍ତୁ ।

ତଳିଘେରା ପ୍ରସ୍ତୁତି:- ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ରୁ ୨୫୦ ଗ୍ରାମ ବିହନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଏକର ପାଇଁ ୧ ମିଟର ଓସାର । ୬ ଇଞ୍ଚ ଓ ୩୫ ରୁ ୪୦ ବର୍ଗ ମିଟର ସ୍ଥାନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ତଳି ପଟିର ଲମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତି ବର୍ଗମିଟର ତଳି ପଟିରେ ୩ କି.ଗ୍ରା ଜିଆଖତ, କିମ୍ବା ୫ କି.ଗ୍ରା ସଜା ଗୋବର ଖତ ଓ ୨୫୦ ଗ୍ରାମ ନିମ୍ବ ପିଡିଆ ମିଶାଯାଏ । ୧୦ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେକୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସହିତ ପକାଇଲେ ମୂଳସଜା ରୋଗ ହୋଇନଥାଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ଜମିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମାଟି ହଳ କରି ଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଏ । ଏହାପରେ ମାଟିକୁ ସମତୁଲ କରାଯାଏ ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ଗଛ ଲଗାଇବାର ୧୫ରୁ ୨୦ ଦିନ ଓ ୨୫ ରୁ ୩୦ ଦିନରେ କୋଡାଖୁସା କରି ଘାସ ବାଛି ହୁଡା ଟେକ ଯାଏ । ଛାଦିକରଣ, ଅଦଳ ବଦଳ, (Alternative Channel Irrigation) ହୁଡା ଜଳସେଚନ ଓ ବୁନ୍ଦା ଜଳ ସେଚନ କଲେ ଜଳ କମ୍ ଲାଗିବା ସହିତ ଅମଳ ବଢିଥାଏ । ମାଟିର ବତର ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ବନ୍ଧାକୋବି ଫସଲରେ ଠିକିରିଆ ପୋକ, କରଡିଆ ପୋକ, ଯଉପୋକ, ଧୂଆଁ ପତ୍ର, ଗୋଟି ପୋକ, ପତ୍ର, ସୁଡ଼ଙ୍ଗିପୋକ । ୨୪ ଧାତି କୋବି ଫସଲ ମଧ୍ୟରେ ୨ ଧାତି ସୋରିଷ ଜମିର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ସୋରିଷ ଲଗାଇବା ଦରକାର । ଚାରା ଲଗାଇବାର ୧୦ ଦିନ ପରେ ୨ ଦିନ ଅନନ୍ତରେ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ୍ବ ଆଧାରିତ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ମୂଳ ସଜା ରୋଗ:- ବିହନ ଓ ତଳି ଘେରାକୁ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧନ କରନ୍ତୁ । ତଳିଘେରେ ମାଟିକୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ବଦଳାନ୍ତୁ ।

କଳାପତା ଦାଗ:- ଦହିଦ୍ରବଣ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, ତଳିଟିକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ କଳା ପଲିଥିନ ଘୋଡାଇ ବିଶୋଧନ କରନ୍ତୁ ।

ଅମଳ:- ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାରରେ ଟାଣ ହେଲେ ଅମଳ କରାଯାଏ । କୋବି କାଟିଲା ବେଳେ ତଳି ପତ୍ର ୩/୪ ଟି ରଖି କାଟିଲେ ପରିବହନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଅମଳ ସମୟରେ ଜଳସେଚନ କମ୍ କରିବା ଦରକାର କାରଣ ଫଳ ଫାଟିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ସାଧାରଣ କିସମ ଏକର ପ୍ରତି ୧୦୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଫସଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଫୁଲକୋବି ଚାଷ

ଶୀତ ଦିନେ ଚାଷ କରାଯାଇଥିବା ପରିବା ମଧ୍ୟରେ ଫୁଲକୋବି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଆଦରଣୀୟ ଫସଲ । ଏଥିରେ ପୁଷ୍ଟିକାର, କ୍ୟାଲ୍‌ସିୟମ, ଭିଟାମିନ୍ -ଏ, ଭିଟାମିନ୍ -ସି, ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଥଣ୍ଡା, ଶୁଷ୍କ ଜଳବାୟୁ ଓ ନିରପେକ୍ଷ ଅମ୍ଳ(୫.୫ ରୁ ୬.୫) ଉର୍ବର, ନିଗିଡ଼ା, ଦୋରସା ମାଟି ଫୁଲକୋବି ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳର ଉତ୍ତମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଫସଲ ଅନେକାଂଶରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ।

କିସମ:- ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସାଧାରଣତଃ ଫୁଲକୋବି ଶୀତ ଦିନରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅମଳ ଓ ରୋପଣ ସମୟକୁ ନେଇ ୪ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା-(୧) ଅତି ସହଳ କିସମ (୨) ସହଳ କିସମ (୩) ମଧ୍ୟମ କିସମ (୪) ବିଳମ୍ବ କିସମ ।

ଅତି ସହଳ କିସମ:- ଅନୁରାଧା, ତ୍ରିଶା, ଫୁଲିୟାମା, ହାଇଡ଼ସଟ, ହାଇଡ଼ କରୋନା, ହାଇଡ଼ କଷ୍ଟେସା, ହାଇଡ଼ ବଲ୍, ବୁଲେଟ୍, ସମର କିଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ।

ସହଳ କିସମ:- ଶୁଭ, ସ୍ଲୋଗେସ୍, ହାଇଡ଼ ମ୍ୟାପିକ୍, କାଶ୍ମୀରି, ଆଦିତି, ଶ୍ୱାଶ୍ୱତି, ଗୁଡ଼ ମ୍ୟାନ, ମେଘା, ଶ୍ୱେତା, ଶୁଭ୍ରା, ବରଖା, ଇତ୍ୟାଦି ।

ମଧ୍ୟମ କିସମ ଓ ବିଳମ୍ବ କିସମ:- ସୁପର ମାୟା, ଲେଟ୍ ମ୍ୟାନ, ହଂସା, ସ୍ପୋବଲ୍, ରାମା ଇତ୍ୟାଦି ।

ବିହନ ଓ ବିଶୋଧନ:- ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ବିହନ ଦରକାର । ଏହି ବିହନକୁ ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର, କିମ୍ବା ବୀଜାମୂତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିହନ ବିଶୋଧନ କରନ୍ତୁ ।

ଚାରା ପ୍ରସ୍ତୁତି:- ଏକର ଜମି ଚାଷ ପାଇଁ ୪୦ ବର୍ଗମିଟର ୩ ଫୁଟ ଚଉଡ଼ା ୬ରୁ ୮ ଇଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚତାର ତଳିପଟି ଆବଶ୍ୟକ ଲମ୍ବ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ତିଆରି କରିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ଗମିଟର ପ୍ରତି ୧୦ ଗ୍ରାମ୍ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ ଓ ୪ କେ.ଜି ଜିଆଖତ କିମ୍ବା ୬ କି.ଗ୍ରା ସଜା କଫୋଷ୍ଟ ମିଶାଇ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ତଳି ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ତଳି ୩ରୁ ୪ ସପ୍ତାହ ହୋଇଗଲେ ହୃଷ୍ଟପୃଷ୍ଠ ତଳିକୁ ମୁଖ୍ୟ ଜମିରେ ଉପରବେଳା ରୋପଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଚାରା ରୋପଣ ପୂର୍ବରୁ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ ଦ୍ରବଣରେ ଚେରକୁ ବୁଡ଼ାଇ ୨୦/୨୫ ମିନିଟ୍ ବିଶୋଧିତ କରାଯାଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ମାଟିକୁ ଭଲ ଭାବେ ଚାଷ କରି ମାଟି ଗୁଣ୍ଡ କରି ସମତୁଲ୍ୟ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି କଫୋଷ୍ଟ ଖତ ୩ ରୁ ୪ ଟନ୍ କିମ୍ବା ୧ ରୁ ୨ ଟନ୍ ଜିଆଖତ ସହିତ ଓ ୨ କି.ଗ୍ରା ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେକୁ ମିଶାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ୨ କି.ଗ୍ରା P.S.B ଜୀବାଣୁ ସାର, ପଟାସ୍ ଜୀବାଣୁ ସାର ଓ ଆଜୋଟୋବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁ ସାର ୨ କି.ଗ୍ରାକୁ ୫୦ କି.ଗ୍ରା ସଜାଖତ ବା ଜିଆଖତ ସହିତ ମିଶାଇ ମାଟି ଆବୃତ ସମୟରେ ସକାଳେ ବା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଚାରା ରୋପଣ ୧୫ ରୁ ୨୦ ଦିନ ପରେ ମାଟିକୁ କୋଡ଼ାଖୁଆ କରି ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଲିଟର ଜୀବାମୂତ ଏବଂ ୩୦ -୪୦ ଦିନ ପରେ ୨ୟ ବାର କୋଡ଼ାଖୁଆ କରି ହୁଡ଼ା ଟେକି ଦେବା ଦରକାର । ଏହାପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ପରେ ୨୦୦ ଲିଟର ଜୀବାମୂତ /ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର କରିବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ଜିଆ ଜଳସାର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ଫସଲରେ ଅମଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ଫୁଲକୋବିରେ ଠିକିରିପିଠିଆ ପୋକ, ପତ୍ରସୁତଙ୍ଗା ପୋକ, ଜଉପୋକ, କରଡିଆ ମାଛି, ଧୂଆଁପତ୍ର, ଗୋଟିପୋକ ଓ କାଳିମୁଣ୍ଡି ପୋକ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତି ୨୫ ଧାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ୨ ଧାଡ଼ି ସୋରିଷ ଲଗାଇବା, ଆରମ୍ଭରୁ ନିୟତାତ ଔଷଧ, ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ପ୍ରତି ୫/୭ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୫୦ଟି କିଣିଥିବା ବାଉଁଶ ପୋତିବା, NPV, ପ୍ରୟୋଗ କରିବା, ପ୍ରତି ୫/୭ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୫୦୦୦୦ ରୁ ୬୦୦୦୦ ଟ୍ରାଇକୋଗାମା ଚିଲୋସିନ କୋଷା ୪ରୁ ୬ ଥର ଛାଡ଼ିବା, ଚାରା ଲଗାଇବାର ୧୫ ଦିନ ଓ ୩୦ ଦିନରେ ୨ ଥର ୫୦୦ ଗ୍ରା.ମ ବି.ଟି ଜୀବାଣୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର । ୫ ଶତକଡ଼ା ଲେସୁ ପାଣି ପତ୍ର ସିଂଟନ କଲେ ଠିକିରିଆ ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ । ମାଟିରେ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଫସଲରେ ରୋଗ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମଳ:- ଚାରା ଲଗାଇବାର ୫୦ ରୁ ୬୦ ଦିନ ସହଳ କିସମ, ୭୦ ରୁ ୮୦ ଦିନ ମଧ୍ୟମ କିସମ, ୯୦ ରୁ ୧୦୦ ଦିନ ବିଳମ୍ବ କିସମ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । କିସମ ଅନୁସାରେ ୫୦ ରୁ ୬୦ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ମିଳେ । ଜୈବିକ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଥିବାରୁ ବଜାରରେ ଅଧିକ ଦାମ୍ ମିଳିଥାଏ ।

(ବି.ହ:- N.P ନ୍ୟୁକ୍ଲିଅର ପଲିହେଡ୍ରୋସିସ୍ ଭାଇରସ୍, ଟ୍ରାଇକୋଗାମା ବିଟି ଜୀବାଣୁ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ (କୃଷି ବିଭାଗ, କୃଷି ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟୋବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଓଲକୋବି ଚାଷ

ଓଲକୋବି ଏକ ଶାତଦିନିଆ ଫସଲ, ଏହାକୁ ଗଣ୍ଡିକୋବି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହା ୨ ପ୍ରକାରର ଯଥା- ଶାଗୁଆ ଓ ବାଇଗଣି ରଙ୍ଗର । ଏଥିରେ ପ୍ରୋଟିନ୍, ସ୍ନେହସାର, ଶ୍ୱେତସାର, ଭିଟାମିନ୍ ଏ,ବି,ସି ଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଥଣ୍ଡା, ଆଦ୍ର ଜଳବାୟୁ ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ଏହା ସବୁ ପ୍ରକାର ମାଟିରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । ବାଲିଆ ଦୋରସା ମାଟିରେ ସହଜ କିସମ ଓ ଦୋରସା ମଟାଳ ମାଟିରେ ବିଳମ୍ବ କିସମ ଭଲ ହୁଏ । P.H ୫.୫ ରୁ ୬.୫ ରହିବା ଭଲ ।

କିସମ:- ଲୋକପ୍ରିୟ କିସମ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ପଲ ଭିଏନା, କିଙ୍ଗ୍ ଅଫ୍ ନର୍ଥ, ପୁଷାବିରାଟ, କୋସାକ, ପାନ, ୩୧୦୨ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବିହନ ଓ ବିଶୋଧନ:- ଏକର ପ୍ରତି ୩୦୦ ରୁ ୪୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ବିହନ ଦରକାର । ଏହି ବିହନକୁ ଜୈବିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଯଥା- ଗୋମୂତ୍ର ବା ବାଜାମୂତ୍ର, ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧିତ କରିବା ଦରକାର ।

ଲଗାଇବା ସମୟ:- ଅକ୍ଟୋବର ଓ ନଭେମ୍ବର ମାସ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଅଟେ ।

ଚାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଏକ ଏକର ଓଲକୋବି ଚାଷ ପାଇଁ ୪୦ ବର୍ଗମିଟର ଚଳଘର ଦରକାର । ପ୍ରସ୍ତୁତ ୧ ମିଟର, ଉଚ୍ଚତା ୬ ରୁ ୮ ଇଞ୍ଚ ଓ ଲମ୍ବ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ଚଳିପଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦରକାର । ଚାରା ପକାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମାଟିକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ବର୍ଗମିଟର ପ୍ରତି ୧୦ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିଡେ, ୪ କେଜି ଜିଆଖଟ ବା ୬ କେ.ଜି ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ମିଶାଇ ଧାଡି କରି ମଞ୍ଜି ବୁଣାଯାଏ । ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିଡେ ଦ୍ରବଣ ଲିଟର ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ଚାରାରେ ମୂଲସଜା ଲାଗେ ନାହିଁ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ମୁଖ୍ୟଜମି ୪/୫ ଓଡ଼ ଚାଷ କରି ମାଟିକୁ ଗୁଣ୍ଡ ଚାଷ କରି ମହି ଦେଇ ସମତୁଲ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୧୦୦ କେଜି ନିମ୍ନ ପିଟିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ୨ କି.ଗ୍ରା P.S.B କଲଚର , ୨ କି.ଗ୍ରା ୩ କେଜି ଆଜୋଟୋବ୍ୟାକ୍ଟରକୁ ମାଟିରେ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଦିଆଯିବା ଦରକାର ।

ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଓଲକୋବିକୁ ଧାଡିକୁ ଧାଡି ୪୫ ସେ.ମି. ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୨୫ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ଲଗାଇବା ଦରକାର ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ଚାରା ଲଗାଇବା ପରେ ଜମିରେ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । ଚାରା ଲଗାଇବାର ୧୫/୨୦ ଦିନ ଓ ୩୦/୩୫ ଦିନରେ କୋଡାଖୁଆ କରି ଛାଦିକରଣ କରିଦେଲେ ଜଳ କମ ଲାଗିବା ସହିତ ଅମଳ ବଢିଥାଏ । ମାଟିର ବତରକୁ ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ଓଲକୋବି ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ ମଧ୍ୟରେ ମୂଲସଜା ରୋଗ, କାଣ୍ଡପତା, ଘାରିକଟା ରୋଗ ଓ ଚେର ଗଣ୍ଡି ସୁଟାଜୀବ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ସହିତ ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ପୋକ ମଧ୍ୟରେ ଠିକିରିପିଠିଆ ପୋକ, ଜଉପୋକ, କରଡିଆଁ ମାଛି, ଧୂଆଁପତ୍ର ଗୋଟିପୋକ ଲାଗିଥାଏ ।

ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ

୧. ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା
୨. ଖରାଦିନେ ଖରାଟିଆ ଚାଷ କରିବା ଦରକାର
୩. ଅନୁମୋଦିତ ଦୂରତାରେ ଚାରା
୪. ଅନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ
୫. ଠିକ୍ ସମୟରେ ଜଳସେଚନ
୬. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜମିରେ ଲଗାତାର
୭. ଏକ ପରିପରିବା ଚାଷ ନକରିବା
୮. ଜମିକୁ ସର୍ବଦା ପରିଷ୍କାର ରଖିବା
୯. ଚଳିପଟିକୁ ଜୈବିକ ବିଶୋଧନ କରିବା

ଯାବିକ ପ୍ରଣାଳୀ

୧. ଥଣ୍ଡା ପୁଞ୍ଜ, ଲାର୍ଡା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ କୀଟକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ମାରିଦେବା ।
୨. ରୋଗ ଓ ପୋକ ଫସଲକୁ ପୋତିଦେବା ବା ପୋଡିଦେବା

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀ

୧. ଉପକାରୀ ପୋମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା
୨. ପକ୍ଷୀ ବସିବା ପାଇଁ ଜମିରେ ବାଉଁଶ କାଠି ପୋତନ୍ତୁ ।
୩. ପରଜୀବି ଓ ପରଭୋଜୀ କୀଟ ଛାଡନ୍ତୁ ।
୪. ଜୈବିକ ବିଶୋଧକରେ ବିହନ ବିଶୋଧନ କରନ୍ତୁ ।
୫. ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।
୬. ୫ ଶତକଡା ଲେମ୍ବୁପାଣି ପତ୍ର ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ ।
୭. ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
୮. ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବିକ କୀଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

ଅମଳ:- ଏକର ପ୍ରତି ୪୦/୫୦ କିଣ୍ଟାଲ ଓଲକୋବି ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖଟ କିମ୍ବା ଜିଆଖଟ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟୋବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖଟ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିଡେ	୨ କେ.ଜି ଖଟ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଆଇ-କମ୍ପ୍ରେସ୍ ଇନିସିଏଟିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଲେଟ୍ୟୁସ୍ ଚାଷ

ଲେଟ୍ୟୁସ୍ ଏକ ସାଲ୍ୟାଡ୍ ଫସଲ, ଏହାର କଞ୍ଚା ପତ୍ରକୁ ସିଧା ଖୁଆ ଯାଏ । ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଧାତବ ଲବଣ ଉପାଦାନ କ, ଖ ଥାଏ । ଏହା ଏବେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ, ସହର ମାନଙ୍କର ଚାହିଦା ବଢିଲାଣି ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଏହା ଏକ ଶୀତ ଦିନିଆ ଫସଲ, ଏହା ୧୩ ଡିଗ୍ରୀରୁ ୧୬ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍ସିଅସ୍ ଉତ୍ତାପରେ ଚାଷ ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ତାପ ବଢିଗଲେ ଅମଳରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଏହି ଫସଲ ନିଗିଡା, ଦୋରସା ଓ ବଳି ମାଟିରେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ମାଟିର ଅ ମୁତା ୬.୦ ରୁ ୬.୫ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଭଲ ।

ଚାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ରୁ ୨୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ମଞ୍ଜି ଅ ବଶ୍ୟକ । ଏକର ଜମି ଚାଷ ପାଇଁ ୪୦ ରୁ ୫୦ ବର୍ଗମିଟର ତଳିପଟି ଦରକାର । ପ୍ରସ୍ତୁ ୧ ମିଟର, ଉଚ୍ଚତା ୬ରୁ ୮ ଇଞ୍ଚ, ଲମ୍ବ ୩ ମିଟର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ବିହନକୁ ୨/୩ ଦିନ ପାଣିରେ ବତୁରାଇ ରଖିଲେ ଶୀଘ୍ର ଗଜା ହୋଇଥାଏ । ଅ କ୍ଲୋବର ଓ ନଭେମ୍ବର ମାସ ଲେଟ୍ୟୁସ୍ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ବଢିମାନ ପାଣି ପାଗକୁ ନେଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରେ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଚାରାରୋପଣ:- ମାଟିକୁ ୩/୪ ଓଡ଼ ଚାଷ କରି ମାଟିକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ପଟାଳି କରାଯାଏ । ପଟାଳି ୧.୫ ରୁ ୨ ମିଟର ହେବା ଦରକାର । ପଟାଳିରେ ଧାତିକୁ ଧାତି ୪୫ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୪୫ ସେ.ମି ଦୂରତାରେ ଲଗାଯାଏ ।

ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ଚାରା ରୋପଣ ପରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର ଓ ୩/୪ ଦିନ ପରେ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନ କରିବା ବିଧେୟ । ଏହା ପରେ ମାଟିର ବୃତ୍ତରକୁ ଚାହିଁ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର । ଘାସ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ କୋର୍ଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛିଦେଲେ ଅମଳ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ସାଧାରଣତଃ ଲେଟ୍ୟୁସ୍ ଫସଲରେ ବେଶୀ ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଜଉପୋକ ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ୍ବ ପାଚନ ପାଣି କିମ୍ବା ନିମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଭଲ ଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଅମଳ:- ଏହା ଏକର ପ୍ରତି ହାରାହାରି ୨୦ ରୁ ୩୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅ ମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବ୍‌ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟାୟାକ୍‌ସର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ବ୍ରାଉନିଂଗିଂ ଉରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ କ୍ୟାସ୍‌ସିକମ୍ ଚାଷ

କ୍ୟାସ୍‌ସିକମ୍ ଗତ କେତେ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏହାର ଚାହିଦା ବଢିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ସିମିଲା ଲଙ୍କା କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆଚାର, ସାଲାଡ୍, ଅନେକ ପ୍ରକାର ଫାଷ୍ଟଫୁଡ୍ ତିଆରିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ପୁଷ୍ଟିଯାବର ରହିଛି । ନିୟମିତ ଏହି ପରିବା ଖାଇଲେ କର୍କଟ ରୋଗ ପ୍ରାୟତଃ ହୁଏ ନାହିଁ ।

କିସମ:- ଏବେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତ କିସମ ବାହାରିଲାଣି । ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆ ଖୁଣ୍ଟର, ଆର୍କା ମୋହିନୀ, ଆର୍କା ଗୌରବ, ଆର୍କା ବସନ୍ତ, ଶଙ୍କର, ଇନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍ପାଦିତ୍ରୀ, ମହାଭାରତ, ଭାରତ, ବମେ, ଶବନମ୍ ଓ ତାରା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- କ୍ୟାସ୍‌ସିକମ୍ ଚାଷ ସାଧାରଣତଃ ଶୀତଦିନେ କରାଯାଏ । ଖରାଦିନେ ଏହା ପଲି ହାଉସ୍ ମଧ୍ୟରେ କମ୍ ତାପମାତ୍ରା କରାଯାଇ ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରିବ । ନିଗିଡ଼ା, ଦୋରସା, ଉର୍ବର, ମାଟିରେ ଏହାର ଚାଷ ବିଶେଷ ଲାଭଜନକ । ମାଟିର ଅମ୍ଳତା ୫.୫ ରୁ ୬.୮ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଚାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଏକ ଏକର ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ ରୁ ୨୦୦ ଗ୍ରାମ ମଞ୍ଜି ଦରକାର । ଶଙ୍କର ମଞ୍ଜି ହେଲେ ୮୦ ରୁ ୧୦୦ ଗ୍ରାମ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଚାରା ପଟାଳି ନିଗିଡ଼ା, ଉର୍ବର, ଦୋରସା ଓ ସୁପ୍‌କିରଣ ପଡୁଥିବା ଦରକାର । ୧ ମିଟର ଓସାର, ୬ ଇଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚତା ଓ ସୁବିଧା ଅନୁଯାୟୀ ପଟାଳିର ଲମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ପ୍ରତି ବର୍ଗମିଟର ୨/୩ କି.ଗ୍ରା ଜିଆଖିତ ବା ୪/୫ କି.ଗ୍ରା ସଡ଼ାଖିତକୁ ଚାରା ପକାଇବାର ୧୦/୧୫ ଦିନ ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ କୁ ମିଶାଇ ବା ଦରକାରକାରଣ ତଳିପଟିରେ ମୂଳସଡ଼ା ଲାଗେ ନାହିଁ । ମଞ୍ଜିକୁ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ ବା ଦେଶୀ ଗୋମୂତ ବା ଜୀବାମୂତରେ ବିଶୋଧିତ କରି ଧାତିରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ଦରକାର । ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ ରୁ ୩୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଚାରା ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଚାରା ରୋପଣ:- ଚାରା ରୋପଣ ପୂର୍ବରୁ ୪/୫ ଓଡ଼ ଚାଷ କରି ମାଟିକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ମଇ ଦେଇ ସମାନ କରିବା ଦରକାର । ଏହି ସମୟରେ ଜମିରେ ଏକର ପିଛା ୧୦୦କେ.ଜି ନିମ୍ବ ବା କରଞ୍ଜ ପିଡିଆ ଓ ୨ କି.ଗ୍ରା ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ ମାଟିରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ସୂତକୃମି ଜନିତ ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ଧାତିକୁ ଧାତି ୬୦

ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୪୫ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ଚାରାକୁ ଜୀବାମୂତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ ସହିତ ଜୀବାଣୁ ସାର ଉପଚାର କରି ଲଗାଯାଏ ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ଚାରା ରୋପଣରେ ସିଞ୍ଚା ପାଣି ଦିଆଯାଏ । ଏହାପରେ ମାଟିର ବତର ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମାଟି ଶୁଖାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ୧୫/୨୦ ଦିନରେ ମାଟି କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବଛା ଓ ୩୦ ରୁ ୩୫ ଦିନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ହୁଡ଼ା ଟେକିଦେଲେ ଭଲ । ଏହାପରେ ହୁଡ଼ା ମାଧ୍ୟମରେ ମାଟିର ବତରକୁ ଦେଖି **Alternative Chaneel Irrigation** (ହୁଡ଼ା ଛାଡ଼ି ହୁଡ଼ା) କଲେ କମ୍ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ମାଟିରେ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର, ନଡ଼ା କିମ୍ବା ପଲିଥିନ୍ ଛାଡ଼ିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଜଳସେଚନ ପରିମାଣ କମିଯିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଘାସର ପରିମାଣ ମଧ୍ୟ କମ୍ କରାଯାଇପାରେ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- କ୍ୟାସ୍‌ସିକମ୍ ମୁଖ୍ୟତଃ ଘାରିକଟା ରୋଗ, ଫଳପତା ରୋଗ, ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଚାରାକୁ ବିଶୋଧନ କରି ଲଗାଯାଏ । ଜମି ବିଶୋଧନ ପାଇଁ ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଉଙ୍କୁଣିଆ ପୋକ, ଜଉପୋକ, ହଳଦିଆ ପୋକ ଓ ଅଷ୍ଟପଦୀ ପୋକ ଲାଗିଲେ ଜୈବିକ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଯଥା:- ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ୍ବ ପାଚନ ପାଣି, ନିମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । ପରଶୁୟା କୀଟ ଯଥା- ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ ଟିଲୋନିସ୍, ଘଟ ୦ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦୦୦ (କୀଟ ଦ୍ୱାରା କୀଟ ଦମନ) ୭ରୁ ୧୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଓ ୪ ରୁ ୫ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର । ଜଉପୋକ ଓ ଶୋଷକ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ ରୁ ୫୦ ଟି ହଳଦିଆ ଅଠାଳିଆ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଓ ପରଭୋଜୀ କୀଟ ଯଥା ବ୍ରାକନ୍ କାରାବିତ ଭୂଙ୍ଗ, ବୁଡିଆଣୀ ବାଘୁଆ କଙ୍କି, ସରୁ କଙ୍କି ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପା ଭୂଙ୍ଗ ମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । ଏକର ପ୍ରତି ପକ୍ଷୀ ବସିବା ପାଇଁ ୪୦/୫୦ ଟି ବାଉଁଶ କଣି ପୋତନ୍ତୁ ।

ଅମଳ:- ପ୍ରଥମ ଅମଳ ଚାରା ଲଗାଇବାର ୫୫ ରୁ ୬୦ଦିନରେ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ଏକରରୁ ୬୦ ରୁ ୭୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

(ବିଦ୍ର:- **N.P.V** ନ୍ୟୁକ୍ଲିଅର ପଲିହେଡ୍ରୋସିସ୍ ଭାଇରସ୍, ଟ୍ରାଇକୋଗାମା ବିଟି ଜୀବାଣୁ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ (କୃଷି ବିଭାଗ, କୃଷି ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ) ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ।)

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଡ଼ା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖିତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଟମାଁ ଭିରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେକ୍ସ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ କାକୁଡ଼ି ଚାଷ

କାକୁଡ଼ି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପରିବା । ଏହାକୁ କଷ୍ଟା ଖାଉଥିବାରୁ ଆମ ସାମ୍ନା ପାଇଁ ବହୁତ ହିତକର ହୋଇଥାଏ । ଏହା କୋଷ୍ଠିକାଶି, ବନ୍ଦ ହଜମୀ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଧାତବ ଲବଣ ୦.୪ ଭାଗ ପୃଷ୍ଠିସାର, ୨.୫ ଭାଗ ଶ୍ୱେତସାର ରହିଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ସାଧାରଣତଃ କାକୁଡ଼ି ଏକ ଉଷ୍ଣମଣ୍ଡଳୀୟ ଫସଲ । ଏହାର ତାପମାତ୍ରା ୧୮ ରୁ ୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ରହିଲେ ଭଲ । ଅଧିକ ଉତ୍ତାପ ହେଲେ କାକୁଡ଼ି ଫସଲରେ ଅଧିକ ଅଣ୍ଡିରା ଫୁଲ ଆସେ । ମାଟିର ଅମ୍ଳତା ୫.୫ ରୁ ୬.୬ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ଭଲ । ବାଲିଆ ତଥା ଦୋରସା ମାଟିରେ ଫସଲ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ମଟାଳ ମାଟିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାଷ ହୋଇପାରିବ ତେବେ ପାଣି ଜମି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆମ ରାଜ୍ୟର ଉଷ୍ଣ ଓ ଆଦ୍ର ଜଳବାୟୁରେ ଏହାର ଚାଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । କାକୁଡ଼ିରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତ କିସମ ରହିଛି, ଯଥା - ସୁପ୍ରିୟା, ଚଇତାଳି ବାରପତ୍ରୀ, ହିମାଙ୍ଗୀ, ଫୁଲେ, ଶୁଭାଙ୍ଗୀ, ଜାପାନିକ ଲଙ୍ଗ ଗ୍ରୀନ୍, ପୁଷ୍ପ ସଂଯୋଗ, ପୋଏନସେଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି । ଶଙ୍କର କିସମ ଯଥା - ପ୍ରିୟା, ରିଗାଲ, ଲଜି, ଆଲିଶାନ୍, ଟେଷ୍ଟି, ସିମରନ, ମାଲିନୀ ଇତ୍ୟାଦି । ଜୈବିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କରୁଥିଲେ ଶଙ୍କର ବିହନ ନ କରିବା ଭଲ । ଏକର ପ୍ରତି ୧ ରୁ ୧.୫ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ବିହନ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ମଞ୍ଜିକୁ ଜୈବିକ ବିଶୋଧନରେ ଯଥା ଦେଶୀ ଗୋମୂତ, ବାଜାମୂତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିଶୋଧିତ କରିବା ପରେ ଲଗାଯାଏ । ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ବିହନକୁ ୫ରୁ ୧୦ ଘଣ୍ଟା ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ଲାଗାଇଲେ ଶୀଘ୍ର ଗଜା ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଜୁନ୍-ଜୁଲାଇ, ଜାନୁୟାରୀରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଲଗାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ଅକ୍ଟୋବର-ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଲଗାଯାଇପାରୁଛି । ଧାତୁକୁ ଧାତ ୧.୫ ମିଟର ଓ ମହାକୁ ମହା ୧.୫ ମିଟରରେ ଖୋଳି ଖତସାର ମିଶାଇ ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବାର ୧-୨ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଜଳସେଚନ କରି ମହା ପ୍ରତି ୪-୫ ମଞ୍ଜି ଲଗାଇ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନ ଦିଆଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- କାକୁଡ଼ି ଫସଲରେ ଏକର ପିଛା ୩ ଟନ୍ ସଜା ଗୋବର ଖତ ଓ ୧୦ ଟନ୍ ଜିଆଖତ ମହାରେ ଦେଲେ ଭଲ । ଏହା ସହିତ ୫୦/୬୦ କି.ଗ୍ରା ସଜାଖତ ବା ଜିଆଖତ ସହିତ ୩ କେ.ଜି ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ ମିଶାଇ ପ୍ରତି ମହରା ଦେଲେ ଝାଉଁଳା ରୋଗ ଲାଗିନଥାଏ । ଆଜି କାଲି ଅନେକ କମ୍ପାନୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜୈବିକ ସାର ବାହାର କଲେଣି । ଏହାର ପ୍ରୟୋଗରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଫସଲ ହୋଇପାରୁଛି । ଏହା ସହିତ PSB କଲଚର, ପଟାସ୍ ଓ ଅଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁ ସାର ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର । ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ମହାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତରଥିବା ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଲିଟର ଜୀବାମୂତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ଓ ଏହାପରେ ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରେ

ଜୀବାମୂତ ୩ରୁ ୪ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏହା ସହିତ ଜିଆଜଳସାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ।

ଘାସ ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ୨୦ ଓ ୩୫ ଦିନ ବେଳକୁ କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ମୂଳକୁ ହୁଡ଼ା ଟେକିଦେବା ଦରକାର । ବର ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ଜମିରେ ପାଣି ନ ରହିବା ଦରକାର ।

ହରମୋନ୍ ପ୍ରୟୋଗ:- ସାଧାରଣତଃ କହିବାକୁ ଗଲେ କାକୁଡ଼ି ଫସଲରେ ମାଛି ଓ ଅଣ୍ଡିରା ଫୁଲ ଗୋଟିଏ ଗଛରେ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଭଲ କିସମ ଅଧିକ ଅ ମଳ ପାଇବା ପାଇଁ ମାଛ ଫୁଲର ପରିମାଣ ଅଣ୍ଡିରା ଫୁଲ ଠାରୁ ଅଧିକ ରହିବା ଦ ରକାର । ଏଥିପାଇଁ କେତେକ ହରମୋନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଜୈବିକ ହରମୋନ୍ ଯଥା:- ଅଣ୍ଡାଚନିକ୍ ବା ମାଛ ଅଟିକ୍ ପ୍ରତି ୧ ଲିଟର ପାଣିରେ ୨ରୁ ୪ ମି.ଲି ଗ୍ରାମ ସକାଳ ବା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- କାକୁଡ଼ି ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ, ନିମ୍ଫମୁଖୀ ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଦହିଦ୍ରବଣ ଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଏହାର ସୁଫଳ ମିଳେ । ଏହାସହିତ କାକୁଡ଼ି ଫସଲରେ ନାଲି କଖାରୁ ପୋକ, କାଙ୍କେଡିଆ ଫଳ ମାଛି ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ହାଣ୍ଡିଓଷଧ, ନିମ ପାଚନ ପାଣି, ନିମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧ ଓ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଅ ନେକ ପ୍ରକାରର ଜୈବିକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ସଂଗେ ସଂଗେ ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା କଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

୧. ଜମିକୁ ଖରାଦିନେ ଖରାଟିଆ ଗଭୀର ଚାଷ ୨.ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରିଚାଳନା ୩. ରୋଗା ଓ ପୋକା ଗଛ ଉପାଡି ନଷ୍ଟ କରିବା (ପୋଡି ଦେବା ବା ପୋଡି ନଷ୍ଟ କରିବା) ୪. ଫସଲ ଅମଳ ବେଳେ ଗଛ କ୍ଷତି ନକରିବା ୫. ହାତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କ୍ଷତିକାରକ ଭୂଙ୍ଗକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା

ଉପକାରୀ କୀଟ ଯଥା:- ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପି ଭୂଙ୍ଗ, ବୁଡିଆଣୀ, କରାବିଡି ଭୂଙ୍ଗ, କଙ୍କି ଆଦି ଉପକାରୀ ପୋକକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ।

ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ ରୁ ୫୦ ଟି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ।

ମାଟି ଓ ବିହନକୁ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ।

ଅମଳ:- କାକୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ସବୁଜ କଅଁଳ ଅବସ୍ଥାରେ ତୋଳିଲେ ଅଧିକ ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରତି ୨ଅନ୍ତରେ ତୋଳି ବଜାରକୁ ପଠାଇବା ଫଳକୁ ଧୋଇ ପଠାଇଲେ ବଜାର ଦର ଅଧିକ ମିଳିଥାଏ । ଭଲ ଚାଷରୁ ୩୫ ରୁ ୪୦ କ୍ଲିଣ୍ଟାଲ ଅ ମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଆଇ-କମ୍‌ସେପ୍ଟ ଇନିସିଏଟିଭିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ କଲରା ଚାଷ

କଲରାର ଔଷଧ ଗୁଣ ପାଇଁ ପରିବା ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ସ୍ଥାନ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର । ତେଣୁ କଥାରେ ଅଛି “ ଗୁରୁ ନ ଗୁରୁ ଖା ପିତା, ବୁଝ ନା ବୁଝ ପଡ଼ ଗାତା” ଏଥିରୁ ବୁଝାପଡ଼େ ଏହା ଏକ ପିତା ପରିବା ହୋଇଥିବାରୁ ଏଥିରେ ଅନେକ ଔଷଧ ଗୁଣ ରହିଛି । ନିୟମିତ କଲରା ଖାଇଲେ ମଧୁମେହ ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଆମ ରାଜ୍ୟର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ କଲରା ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ । ମାତ୍ର ମାଟି ନିରିତା, ଦୋରସା, ମଟାଳ ଦୋରସା ହେଲେ ଭଲ । ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳର ଉତ୍ତାପ ୨୫ ରୁ ୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ରହିବା ଦରକାର । ଉତ୍ତାପ କମିଲେ ବା ବଢିଲେ କଲରା ଚାଷରୁ ଠିକ୍ ଅମଳ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ମାଟିର ଅମ୍ଳତା ୬.୫ ରୁ ୭ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଭଲ ।

କିସମ:- କଲରାର ଅନେକ ଉତ୍ତମ କିସମ ରହିଛି ଯଥା:- ପୁଷ୍ପା ଦୋ ମୌସମୀ, ଆର୍ଜୀ ହରିତ, ପ୍ରିୟା, ପ୍ରିୟା, ପ୍ରିୟଙ୍କା, ନଖରା ଇମ୍ ପ୍ରାଉଡ୍, ଗ୍ରୀନ୍ ଲଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି । ଏହା ଛଡ଼ା ଅନେକ ଶଙ୍କର କିସମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଜୈବିକ ଚାଷ କରୁଥିଲେ ଶଙ୍କର କିସମ ନ କରିବା ଭଲ । କଲରା ଚାଷ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୨ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ଦରକାର ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବିହନ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଜମିକୁ ୩/୪ ଓଡ଼ ଭଲଭାବରେ ଚାଷ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହାପରେ ଧାତିକୁ ଧାତି ୫ ଫୁଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ୩୦ ସେ.ମି ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚା ଥିବା ମନ୍ଦାରେ ୨ ସେ.ମି ଗଭୀରରେ ପୋତାଯାଏ । ମଞ୍ଜି ପୋତିବା ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜିକୁ ୧୨ ରୁ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ଲଗାଇଲେ ଶୀଘ୍ର ଗଜା ହୋଇଥାଏ । ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଗୋମୂତ୍ର ବା ଜୀବାମୂତ୍ର ବା ଗ୍ରାଉକୋଡ଼ର୍ମା ଭିତରେ ମଞ୍ଜି ବିଶୋଧନ କରିବା ଦରକାର ।

ଘାସ ଓ ଜଳପରିଚାଳନା:- ୨୦-୩୦ ଓ ୪୦-୫୦ ଦିନରେ ୨ ଥର କୋଡାଣ୍ଡୁଆ କରି ବାଛି ଦେଇ ମୂଳକୁ ମାଟି ଟେକି ଦେଲେ ଖରା ଓ ଶୀତ ଦିନେ ଜଳସେଚନ ଓ ବର୍ଷାଦିନେ ଜଳ ନିଷ୍କସନ ସୁବିଧାରେ ହୋଇଥାଏ । ଖରାଦିନେ ମାଟିର ବରକୁ ଚାହିଁ ୪ରୁ ୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଶୀତ ଦିନରେ ୭ରୁ ୮ ଦିନରେ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ, ଏହା ସହିତ ରଞ୍ଜା(ଗୁଲିସ) ବା ଚନେଲ ପଛଟିରେ ଚାଷ କଲେ ରୋଗପୋକ କମ୍, ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସହଜ ଓ ଅମଳ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ଯଦି ଛାଦିକରଣ କରାଯାଏ ତେବେ ଘାସ କମ୍ ହେବା ସହିତ ଅମଳ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଛାଦିକରଣ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍, ନଡ଼ା ବା ଶୁଖିଲା ଘାସ ଲଗାରେ ହୋଇପାରେ ।

ହରମୋନ୍ ପରିଚାଳନା:- କଲରା ଫସଲରେ ହରମୋନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଅଧିକ ମାଛଫୁଲ ଆସିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ତରାନ୍ତର ବା ମାଛଚନିକ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୨ ରୁ ୪ ଗ୍ରାମ୍ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- କଲରା ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ନିମ୍ନମୁଖୀ ପାଉଁଶୀ ରୋଗ ଓ ପତ୍ରପୋତା ରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଦହିଦ୍ରବଣ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଭଲ ଫଳ ମିଳେ । ଏହା ସହିତ କଲରାରେ କାଙ୍କୋଡିଆ ପୋକ, ଫଳମାଛି, ପତ୍ରସୁତଙ୍ଗ ପୋକ ଦେଖାଦେଲେ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ବା ନିମଜାତ ଔଷଧ ନିୟମିତ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଆଜିକାଲି ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜୈବିକ ଔଷଧ ବାହାରିଲାଣି ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା କରାଯାଏ ତେବେ ଅଧିକ ସୁଫଳ ମିଳେ ।

୧. ଜମିକୁ ଖରାଦିନେ ଖରାଟିଆ ଗଭୀର ଚାଷ
୨. ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରିଚାଳନା
୩. ରୋଗା ଓ ପୋକା ଗଛ ଉପାଡି ନଷ୍ଟ କରିବା (ପୋତି ଦେବା ବା ପୋତି ନଷ୍ଟ କରିବା)
୪. ଫସଲ ଅମଳ ବେଳେ ଗଛ କ୍ଷତି ନକରିବା
୫. ହାତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କ୍ଷତିକାରକ ଭୂଙ୍ଗକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା

ଉପକାରୀ କୀଟ ଯଥା:- ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପି ଭୂଙ୍ଗ, ବୁଡିଆଣୀ, କରାବିଡି ଭୂଙ୍ଗ, କଙ୍କି ଆଦି ଉପକାରୀ ପୋକକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ।

ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ ରୁ ୫୦ ଟି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ।

ମାଟି ଓ ବିହନକୁ ଗ୍ରାଉକୋଡ଼ର୍ମା ଭିତରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ।

ଅମଳ:- କଅଁଳ ଅବସ୍ଥାରେ କଲରା ତୋଳାଗଲେ ଅଧିକ ଅମଳ ଓ ଭଲ ଦାମ୍ ମିଳିଥାଏ । ଫୁଲ ଫୁଟିବାର ୫୦ ରୁ ୫୫ ଦିନରେ ପ୍ରଥମ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ଓ ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ ରୁ ୪୦ କି୍ଷାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବ୍ ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଗ୍ରାଉକୋଡ଼ର୍ମା ଭିତରେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେକ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଜହ୍ନି ଚାଷ

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷ ହେଉଥିବା ପରିପରିବା ଫସଲ ମଧ୍ୟରେ ଜହ୍ନି ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଓ ଲାଭଦାୟକ ଫସଲ । ଏହା ଭାରତର ପୂର୍ବ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଜହ୍ନି ବର୍ଷା ଓ ଖରାଦିନେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହାର ଆଦର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଜଣା । ଏହା ଭଜା ଓ ତରକାରୀ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଶତକଡ଼ା ୩.୪ ଭାଗ ଶ୍ୱେତସାର, ୦.୫ ଭାଗ ପ୍ରୋଟିନ, ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଲବଣ ଓ ଜୀବନୀକା ଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା କିସମ:- ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜଳବାୟୁରେ ଜହ୍ନି ଚାଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ୨୫ ରୁ ୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ଡିଗ୍ରୀ ଫାରମ୍ପାଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ଫସଲ ବଢେ । ଫୁଲ ଓ ଫଳ ସମୟରେ ଅଧିକ ବର୍ଷା ହେଲେ ଉତ୍ପାଦନରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଓ ଉତ୍ତାପ ଅଧିକ ରହିଲେ ଅଣ୍ଡିରା ଫୁଲ ଅଧିକା ହୋଇଥାଏ । ଉର୍ବର ଦୋରସା ମାଟିରେ ଏହାର ଚାଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଉନ୍ନତ କିସମଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:- ଧାରା, କନ୍ୟାକୁମାରୀ, ସାତପତ୍ରୀ, ପୁଷ୍ପାନସଦାର, ସିଓ ୧, ୨, ପିକେ ଏମ୍ - ୧, ଜୟପୁର ଲଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି । ଏହାର ଶଙ୍କର କିସମ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯଥା - ଲତା, ନମ୍ରତା, ରବିନା, ରାଧିକା, ରୋହିନୀ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହା ଏକର ପ୍ରତି ୧.୫ ରୁ ୨ କି.ଗ୍ରା ମଞ୍ଜି ଲାଗିଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ବିହନ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଏହାର ଲଗାଇବା ସମୟ ଋତୁ, ସ୍ଥାନ, ଓ ଚାହିଦା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏହି ଫସଲ ଖରା ଓ ବର୍ଷା ଋତୁରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । ଖରାଦିନେ ଜାନୁୟାରୀରୁ ଫେବୃଆରୀ ଓ ବର୍ଷା ଦିନେ ଜୁନ୍ ଓ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଯେଉଁଠାରେ ଥଣ୍ଡା କମ୍ ସେଠାରେ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ । ନଦୀ ପଠା ମାନଙ୍କରେ ନଭେମ୍ବର ଠାରୁ ଜାନୁୟାରୀ ମାସ ଯାଏ ଲଗାଯାଇପାରିବ । ୩/୪ ଓଡ଼ ଗୁଣ୍ଡା ଚାଷ ହୋଇଥିବା ଜମିରେ ୧୫ରୁ ୨୦ ସେ.ମି ଉଚ୍ଚା ମନ୍ଦା (କେବଳ ବର୍ଷା ଦିନେ) କରି ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି ୪ ଫୁଟ ଓ ମନ୍ଦାକୁ ୩ ଫୁଟ ଦୂରତାରେ ପ୍ରତି ମନ୍ଦାରେ ୪ରୁ ୫ଟି କରି ମଞ୍ଜି ଲଗାଯାଏ । ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜିକୁ ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର ବା ବାଜାମୂତ୍ର ବା ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗଛ ଉଠିଲା ପରେ ପ୍ରତି ମନ୍ଦାରେ ୨/୩ ଗଛ ରଖାଯାଏ । ମଞ୍ଜିକୁ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ଲଗାଇଲେ ଶୀଘ୍ର ଗଛ ଉଠିଥାଏ ।

ଘାସ ଓ ଜଳପରିଚାଳନା:- ଜହ୍ନିକୁ ଟ୍ରେଲିଂ ଓ ଟେନଲ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କଲେ ପରିଚାଳନା ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଏହା ସହିତ ଛାଦିକରଣ, (ନଡ଼ା, ଶୁଖିଲା ଘାସ ବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍) କଲେ ଘାସ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ । ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ଓ ୩୦ ଦିନ ପରେ ଘାସ ବନ୍ଧା କରିଦେଲେ ଭଲ । ଛାଦିକରଣ ହୋଇଥିଲେ ଫସଲରେ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ମାଟିର ବଡ଼ର ଚାହିଁ ଖରାଦିନେ ଜଳସେଚନ ଓ ବର୍ଷାଦିନେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରାଯାଏ ।

ହରମୋନ୍ ପ୍ରୟୋଗ:- ଅଧିକାଂଶ କିସମର ମାଇଫୁଲ ଓ ଅଣ୍ଡିରାଫୁଲ ଭିନ୍ନ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ତେଣୁ ଅଧିକ ମାଇଫୁଲ ତଥା ଅଧିକ ଅମଳ ପାଇଁ ହରମୋନର ପ୍ରୟୋଗ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅଣ୍ଡାଟନିକ୍ ବା ମାଛଟନିକ୍ ୨ରୁ ୪ ମି.ଲି ଗ୍ରାମ୍ ଲିଟର ପାଣିରେ ଭୋର ବା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳେ ।

ସମନ୍ୱିତ ପୋକ ପରିଚାଳନା:-

୧. ଖରାଦିନେ ଖରାଟିଆ ଚାଷ କଲେ କ୍ଷତିକାରକ ପୋକର ଅଣ୍ଡା ଓ ଲାର୍ଭା ଖରାରେ ଶୁଖି ମରିଯାଆନ୍ତି । ପକ୍ଷୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଦେଇଥାନ୍ତି ।
୨. ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଯଥା :- ଜହ୍ନି ଫସଲ ପରେ ଧାନ ଚାଷ କରିବା ।
୩. ସଠିକ୍ ଦୂରତାରେ ଫସଲ ଲଗାଇବା
୪. ହିଡ଼, କଟି ସଫା କରିବା
୫. ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ଉପାଡ଼ି ନଷ୍ଟ କରିଦେବା
୬. ଫଳ ତୋଳିବା ବେଳେ ଗଛର କ୍ଷତି ନକରିବା
୭. ହାତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କ୍ଷତିକାରକ ଭୂଙ୍ଗକୁ ବା ପୋକକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ମାରିଦେବା ।
୮. ଉପକାରୀ କୀଟ ପତଙ୍ଗ ଯଥା- ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପା ଭୂଙ୍ଗ, ସିରିପିଡମାଛି । ବୁଡ଼ିଆଣୀ, କରାବିଡ଼, ଭୂଙ୍ଗ, ବାଘୁଆକଙ୍କି, ସରୁକଙ୍କି, ହତ୍ୟାକାରୀ ବଗ, ଆଦି କୀଟଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ।
୯. ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ରୁ ୫୦ ଟି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଯେ ଅପକାରୀ ପୋକକୁ ଖାଇଯିବେ ।
୧୦. ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ ଟି ହଳଦିଆ ଅଠାଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରା ବସାଇବା । ଏହା ସହିତ ନିମ୍ନମୁଖୀ ପାର୍ଗିଆ ରୋଗ ହେଲେ ଦହିଦ୍ରବଣ ବା ମହୁଲାସ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା । ପୋକ ଲାଗିଲେ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରି କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜୈବିକ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରିଲାଣି, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରୁଛି ।

ଅମଳ:- ଫସଲ କିସମ ଅନୁସାରେ ଗଛ ଉଠିବାର ୫୦ ରୁ ୬୦ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରତି ୨/୩ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଫଳ ତୋଳାଯାଇ ବଜାରକୁ ପଠାଯାଏ । ଏକର ପ୍ରତି ହାରାହାରି ୪୦ରୁ ୫୦ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବି ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ବାଜାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମ୍ରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଆଇ-କମ୍‌ପ୍ରେସ୍ ଇନିସିଏଟିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ କଖାରୁ ଚାଷ

ପନିପରିବା ଚାଷ ମଧ୍ୟରେ କଖାରୁର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଛି । ଏହି ଫସଲର ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ ଅପେକ୍ଷକୃତ ସହଜ ହୋଇଥିବାରୁ ଓ ଫଳ ସାବଜୁଳ ଓ ପୁଷ୍ଟିକର ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଆଦର ଲାଭ କରିଛି । ଏହାକୁ କେହି କେହି ବୋଇତାଳୁ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏହାର ଫଳକୁ ପରିବା ପତ୍ରକୁ ଶାଗ ଓ ଫୁଲକୁ ପିଠଉ କରି ଖିଆଯାଏ । ଏହାର ଫଳ ଉତ୍ତମ କଞ୍ଚା ଓ ପାଚିଲା ଆକାରରେ ଚରକାରୀ, ଭଜା ଓ ସବୁଜା କରି ଖିଆଯାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା କିସମ:- ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହାର ଚାଷ ହୋଇଥାଏ । ଫସଲ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ତାପମାତ୍ରା ୨୦ ରୁ ୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିଅସ୍ ୧୫ ଡିଗ୍ରୀରୁ କମ୍ ଓ ୪୦ ଡିଗ୍ରୀରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ଅମଳ ବାଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଭଲ ଭାବେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ହୋଇପାରୁଥିବା ଗଭୀର ଦୋରସା, ବାଲିଆ ଦୋରସା ଓ ମଟାଳ ଦୋରସା ମାଟିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରୁଛି । କଖାରୁ ଚାଷ ପାଇଁ ୬ରୁ ୭ p.h ଉପଯୁକ୍ତ ଓ ମାଟିରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ଜୈବିକ ଅଂଶ ରହିବା ଭଲ । ଏହାର ଉନ୍ନତ କିସମ ହେଲା- ଆର୍କା ଚନ୍ଦନ, ପୁଷ୍ପାବିଶ୍ୱାସ, ଆର୍କା, ସୁଧର୍ମମୁଖୀ, ଗୁଆମାଳ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହାଛଡା ଶଙ୍କର କିସମଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-ରାଣୀ, ନିଧୁ, VNR-୧୧, ୧୪, ପୁଷ୍ପା ହାଇବ୍ରିଡ୍, -୧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏକର ପ୍ରତି ୨ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବିହନ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଜମିକୁ ୩/୪ ଓଡ଼ ଭଲଭାବରେ ଚାଷ କରି ସେଥିରେ ୧.୫ ମି* ୧.୫ ମି ଦୂରତାରେ ୪୫ ସେ.ମି* ୪୫ ସେ.ମି ଗଭୀରରେ ମହା ପ୍ରଣାଳୀରେ କଖାରୁ ଲଗାଯାଏ । ଲଗାଇବା ସମୟ ଜୁନ୍-ଜୁଲାଇ, ଅକ୍ଟୋବର-ନଭେମ୍ବର, ଫେବୃଆରୀ-ମାର୍ଚ୍ଚ । ମଞ୍ଜିକୁ ୧୦ ରୁ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ଗୋମୂତ୍ର, ବାଜାମୂତ୍ର ଗ୍ରାହକୋତର୍ମୀ ଭିତରେ ବିଶୋଧନ କରି ୨ ରୁ ୩ ସେ.ମି ଗଭୀରରେ ୪ଟି ମଞ୍ଜି ପ୍ରତି ମହାରେ ଲଗାଯାଏ । ଗଛ ଉଠିବା ପରେ ପ୍ରତି ମହାରେ ୨ଟି କରି ଗଛ ରଖାଯାଏ । ଗଛ ଉଠିବା ପାଇଁ ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବା ପରେ ଜଳସେଚନ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।

ଅନ୍ଧ ଚାଷ ଓ ଜଳପରିଚାଳନା:- ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ଓ ୩୦ ଦିନରେ ମାଟିକୁ କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ମୂଳକୁ ହୁଡ଼ା ଟେକି ଦେବା ଦରକାର । କାରଣ ସୁବିଧାରେ ଜଳସେଚନ ହୋଇପାରିବ । ବୁନ୍ଦା ଜଳସେଚନ କଲେ କମ୍ ଜଳ ଦରକାର କରେ ଓ ଘାସ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅମଳ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଫସଲର ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତି ୩/୪ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ହାଲୁକା ଜଳସେଚନ ଆବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ଫୁଲ ଫଳ ଆସିବା ସମୟରେ ମାଟିର ବଡ଼ରକୁ ଦେଖି ଶାସ୍ତ୍ର ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର । ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବଧାନ ୬/୭ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରେ ।

ହରମୋନ ପ୍ରୟୋଗ:- ଫସଲରେ ମାଇଫୁଲ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ହରମୋନ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମାଛଚନିକ୍ ବା ଅଣ୍ଡାଚନିକ୍ ଲିଟର ପାଣିରେ ୨ରୁ ୪ ମି.ଲି ଗ୍ରାମ୍ ମିଶାଇ ଭୋର ବା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର ।

ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ:-

୧. ଜମିକୁ ଖରାଦିନେ ଗଭୀର ଖରାଦିଆ ଚାଷ କରିବା ଦରକାର ୨. ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଖାରୁ ଜାତୀୟ ଫସଲ ପରେ ଧାନ ଚାଷ କରିବା ୩. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦୂରତାରେ ଗଛ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନମୁଖୀ ପତ୍ରପୋଡ଼ା କମ୍ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ୪. ହିତ ଘାସ ମୁକ୍ତ କରିବା

ଗଛର ଯତ୍ନ ନେବା:

୧. ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ଓପାଡ଼ି ନଷ୍ଟ କରିଦେବା ୨. ଫଳ ଡୋଳିବା ବେଳେ ଗଛରେ ଆଘାତ ନ କରିବା ୩. ହାତରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷତିକାରକ ଭୂଙ୍କି ସଂଗ୍ରହ କରି ମାରିବା ୪. ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ରୁ ୫୦ ଟି ଅଠାଳିଆ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ଶୋଷକ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ।

ଉପକାରୀ କୀଟ:

୧. ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପୀ ଭୂଙ୍କି, କଙ୍କି, କାରାବିଡି ଭୂଙ୍କି, ବୁଡ଼ିଆଣୀ ହତ୍ୟାକାରୀ ବଗ ଆଦି କୀଟକୁ ଜମିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ୨. ଏକର ପ୍ରତି ୨୫-୩୦ ଟି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ୩. ବିହନକୁ ଗ୍ରାହକୋତର୍ମୀ ଭିତରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ୪. ନାଲି କଖାରୁ ପୋକ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୫ ଗ୍ରାମ ବୃଭେରିଆ ବାସିଆନ ମିଶାଇ ସିଂଚନ କରିବା ଦରକାର ।

ପ୍ରତିକାର:-

୧. ହାଣ୍ଡିଓଷଧ ଲିଟର ପାଣିରେ ୧୫ ରୁ ୩୦ ମି.ଲି ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଲିଟର ପାଣି ପ୍ରୟୋଗ ୨. ନିମଜାତ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ୩. ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବିକ ଔଷଧର ପ୍ରୟୋଗ କରି ରୋଗପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା

ଅମଳ:- ଫଳ ସାଇତି ରଖିବାର ଥିଲେ ସବୁଜ ରଙ୍ଗରୁ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ଅମଳ କରିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ କଞ୍ଚା ଫଳ ଡୋଳିଲେ ଅଧିକ ଅମଳ ଦେଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଫସଲର ଅମଳ ସମୟ ୧୨୦ ରୁ ୧୫୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ହାରାହାରି ଉତ୍ପାଦନ ୬୦ ରୁ ୮୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଫସଲର କିସମ ଓ ଋତୁ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବି ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଗ୍ରାହକୋତର୍ମୀ ଭିତରେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଆଇ-କମ୍‌ପ୍ରେସ୍ ଇନିସିଏଟିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଦାଶିମ ଚାଷ

ଶିମ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ପରିଚିତ ପରିବା । ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ ବାଡ଼ି ପଛପଟ ଓ ଜମି ହୁଡ଼ାରେ ଲଗାଯାଏ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ମତ ଅନୁସାରେ ଶିମ ଭାରତରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକୂଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଶିମ ବଞ୍ଚିଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ, ମୃତ୍ତିକା, କିସମ:- ଶିମ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାଟିରେ ଚାଷ ହୋଇଥାଏ । ଆମ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଚାଷ ହୋଇଥାଏ । ଗଛ ବୃଦ୍ଧି ସମୟରେ ଅଧିକ ଆଦ୍ରତା ଏବଂ ଉତ୍ତାପ ଦରକାର କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଫଳ ସମୟରେ କମ୍ ଆଦ୍ରତା ଓ ଉତ୍ତାପ ଅନୁଭୂତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥାଏ । ନିଗିଡ଼ା, ଉର୍ବର, ଦୋରସା ଏବଂ ୫.୦ ରୁ ୮.୦ ଅମ୍ଳତା ଥିବା ମାଟିରେ ଏହା ଏକ ଭଲ ଚାଷ ହୁଏ । ଏହାର ଅନେକ ଉତ୍ତମ କିସମ ବାହାରିଲାଣି । ଯଥା -ଆର୍କା ବିଜୟା, କୋଙ୍କଣ ଭୂଷଣ, VNR ପ୍ୟାରୀ, ସିଓ -୧୨୭୮୯୧୦ ଇତ୍ୟାଦି । ଏକର ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୨ କେ.ଜି ବିହନ ଦରକାର କରିଥାଏ । ବିହନ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ବିହନକୁ ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର, ବାଜାମୂତ୍ର ଓ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧନ କରାଯାଇ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ବିହନ ଜନିତ ରୋଗରୁ ଫଳସବୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିହନ ବୁଣା:- ଜମିକୁ ଭଲଭାବେ ଚାଷ କରି ଶିମ ଲଗାଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଧାତକୁ ଧାଡ଼ି ୬୦ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୧୦ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ହୁଡ଼ା କରି ଶିମ ଲଗାଯାଏ । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଜୁନ୍-ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଶିମ ଲଗାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଶିମ ଲଗାଯାଇ ପାରୁଛି ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ଏକର ପ୍ରତି ୪ ଟନ୍ ସତ୍ତାଗୋବର ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ବା ୨ କେ.ଜି ଟ.୫.ଇ କଲଚର ଓ ୨ କେ.ଜି ରାଇଜୋବିୟମ୍ କଲଚରକୁ ମିଶାଇ ମାଟିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ଏହା ସହିତ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ ୩ କେ.ଜି ମାଟିରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମୃତ୍ତିକାଜନିତ ଝାଉଁଳା ରୋଗ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଳସତ୍ତା ରୋଗ ହୋଇ ନଥାଏ, ଏହାପରେ ମଞ୍ଜି ଲଗାଯାଇଥାଏ । ଗଛ ଉଠିବାର ୨୦ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ଏକରରେ ୨୦୦ ଲିଟର ଜୀବାମୂତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ଓ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଜୀବାମୂତ୍ର ଓ ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।

ଘାସ ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ଗଛ ଉଠିବାର ୨୦ ଦିନ ପରେ ମାଟିକୁ କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ହୁଡ଼ା ଟେକି ଦେବା ଦରକାର । ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଜଳସେଚନ ଓ ବର୍ଷା ଦିନେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିବା ଦରକାର ।

ପ୍ରୟୋଗ:- ଫୁଲ ଆସିବା ସମୟରେ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ଅଣ୍ଟାଟନିକ୍ ବା ମାଛଟନିକ୍ ୨ ମି.ଲି ରୁ ୪ ମି.ଲି ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଅଧିକ ଫଳ ଆସେ ।

ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ଶିମ ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ରୋଗ ମଧ୍ୟରେ ଅଙ୍ଗାରା ସତ୍ତାରୋଗ, ଜୀବାଣୁଜନିତ ପତ୍ରପୋଡ଼ା ରୋଗ ପ

।ଉଁଶିଆ ରୋଗ ଓ କଳଙ୍କି ରୋଗ ପ୍ରଧାନ । ଏହା ସହିତ ଚେର ଗଣ୍ଡି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ସୂତ୍ରଜୀବ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ । ପୋକ ମଧ୍ୟରେ ଜଉପୋକ, ପତ୍ର ସୁଡ଼ଙ୍ଗୀ ପୋକ ଛୁଇଁ ବିନ୍ଧା ପୋକ, କର୍ତ୍ତକକାର ଇତ୍ୟାଦି ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ରୋଗ ପୋକ ପରିଚାଳନା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ:-

୧. ଖରାଦିନେ ଜମିକୁ ଖରାଟିଆ ଗଭୀର ଚାଷ କରିବା ଦରକାର କାରଣ ଚାଷ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିକାରକ ପୋକ, ସୂତ୍ରଜୀବ ଓ ପ୍ୟୁପା ଇତ୍ୟାଦି ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଥାନ୍ତି । ଖରା ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।
୨. ଅଧିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ସମୟକୁ ଏତାଇ ଫସଲ ଚାଷ କରିବା ଦରକାର ।
୩. ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର ।
୪. ସୂତ୍ରଜୀବ ଓ ଚେର ସତ୍ତା ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ଚାଷ ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ କେ.ଜି ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।
୫. ଫସଲରୁ ଘାସ ଓ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ଜମିରୁ ସଫା ରଖିବା ଦରକାର ।
୬. ଭୂତାଣୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ଉପାଡି ଦେବା ଦରକାର ।
୭. କ୍ଷତିକାରକ କୀଟର ଅଣ୍ଡା ଓ ଲାର୍ଭାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ।
୮. ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ଟି ସଙ୍ଗ ଆକର୍ଷକ ଜନ୍ତ ବସାଇ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଦରକାର ।
୯. ଉପକାରୀ କୀଟ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଦରକାର ।
୧୦. କୀଟ ଭକ୍ଷୀ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ଟି ବାଉଁଶ କନି ପୋତି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।
୧୧. ବିହନକୁ କେ.ଜି ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ୍ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ।
୧୨. କଳଙ୍କି ରୋଗ ପାଇଁ ଫସଲରେ ସି.ଓ ସି ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୩ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ମିଶାଇ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
୧୩. ଜଉପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ୬ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ କ୍ରାଇଫୋସା କାର୍ନିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।
୧୪. ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ନିୟମିତ ଜୈବିକ ଔଷଧ ଯଥା ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ ଜାତୀୟ ଔଷଧ ଓ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବିକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଅମଳ:- ଶିମ ଅମଳ ହେବାକୁ ୬୫ ରୁ ୮୦ ଦିନ ଲାଗିଥାଏ । ବୃତ୍ତ କିସମ ଶିମରୁ ଏକର ପ୍ରତି ୫ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ଶିମକୁ କଅଁଳ ଅବସ୍ଥାରେ ତୋଳିଲେ ବଜାରରେ ଏହାର ଭଲ ଚାହିଦା ରହିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସତ୍ତା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ବୁଲିଥର

ଆଇ-କମ୍ପ୍ରେସ୍‌ ଇନିସିଏଟିଭ୍‌

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ ଚାଷ

ଡାଲି ଜାତୀୟ ପରିବା ମଧ୍ୟରେ ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ ସ୍ଥାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଏହାକୁ କଞ୍ଚା ଓ ଅଧା ପାଚିଲା ଫଳ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଡାଲି ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ଆକାର ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ନାମ ଅଲଗା ଯଥା- ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ, ବୋଧୁ, ରୋମା ଛୁଇଁ ବା ବରଗୁଡ଼ି ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ତମ ଗୋ ଖାଦ୍ୟ ଓ ସବୁଜ ସାର ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ମୂର୍ତ୍ତିକା, ଜଳବାୟୁ ଓ କିସମ:- ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ ଏକ ମରୁଡ଼ି ସହଣୀ ଶକ୍ତି ଥିବା ଫସଲ । ଭଲ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ହୋଇପାରୁଥିବା ଯେ କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତିକାରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ୮ମ ରାଜ୍ୟରେ ଏହାକୁ ବର୍ଷସାରା ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନେକ ଉନତ କିସମ ଅଛି ଯଥା -ବୁଦା ଜାତୀୟ - ପୁଷ୍ପାଦୋ ଫସଲି, ପୁଷ୍ପା ରତୁରାଜ, ପୁଷ୍ପା କୋମଳ, ଉତ୍କଳ ମାଣିକ, କଷି କାଞ୍ଚନ, ସର୍ବ ସିଲେକ୍ସନ୍-୧-୬-୩ , ପୁଷ୍ପା ସୁକୋମଳ, VNR ବାରମାସା ଇତ୍ୟାଦି, -ଲତା ଜାତୀୟ -ମହାରାଣୀ, ଅମେରାକାନ୍ ଲଂଗ, ବନାରସା ଲଂଗ, ଗ୍ରୀନ୍ ସାଗର ଇତ୍ୟାଦି । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଶଙ୍କର କିସମ ଅଛି । ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ ଏକର ପ୍ରତି ୧୦ କେ.ଜି ବିହନ ଦରକାର ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବିହନ ବୁଣା ବିଶେଷତା:- ପ୍ରଥମେ ଜମିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଗୁଣ୍ଡ କରିବା ଦରକାର । ଏକର ପ୍ରତି ଆବଶ୍ୟକ ବିହନକୁ ଜୈବିକ ବିଶେଷତା ଯଥା- ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର ବା ଜୀବାମୂତ୍ର ବା ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତରେ ବିଶେଷତା କରି ଏହା ସହିତ ରାଇଜୋବିୟମ ଜୀବାଣୁ ସାରରେ ଉପଚାର କରି ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ଦରକାର । ଏହା ବାୟୁମଣ୍ଡଳୀୟ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ସାର ସଂଗୃହୀତ କରି ଗଛକୁ ଯୋଗାଇଥାଏ । ଧାତିକୁ ଧାତି ୪୫ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୧୫ ରୁ ୨୦ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ବୁଣାଯାଏ । ଏହାର ଲତା କିସମକୁ ଧାତିକୁ ଧାତି ୭୦ ରୁ ୭୫ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୩୦ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ଲଗାଇ ଟ୍ରେଲିଂ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କଲେ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ଏହି ଫସଲରେ ଏକର ପ୍ରତି ୪/୫ ଟନ୍ ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବା ସଜା ଗୋବର ଖତ ବା ୨/୩ ଟନ୍ ଜିଆଖତ ସହିତ ୨ କେ.ଜି ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ ମିଶାଇ ଶେଷ ଓଦା ଚାଷ ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ଅନେକ ରୋଗପୋକ ହୋଇନଥାଏ । ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ୨୦୦ ଲିଟର ଜୀବାମୂତ୍ର / ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର ୨/୩ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

ଅନ୍ତରାଷ ଜଳପରିଚାଳନା ପ୍ରୟୋଗ:- ବର୍ଷା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଚାଷ କରୁଥିଲେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଦରକାର । ଫୁଲଫଳ ସମୟରେ ମାଟି ବତରକୁ ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଶୀତ ବା ଖରାଦିନେ ମାଟିର ବତରକୁ ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ମାଟିକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛିବା ଦରକାର । ଏହାପରେ ୩୦ ଦିନ ବେଳକୁ ଜମିରୁ ହାତରେ ଘାସ ବାଛିଦେବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ:- ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜଉପୋକ, ପତ୍ର ସୁତଙ୍ଗୀ ପୋକ, ଛୁଇଁବିଷା ପୋକ, ପତ୍ର ଡିଆଁ ପୋକ,କରକ କୀଟ, ଘୋଡ଼ା ପୋକ ଓ ରୋଗ ମଧ୍ୟରେ କଳଙ୍କ ରୋଗ, ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ, ଜୀବାଣୁଜନିତ ପତ୍ରପୋଡ଼ା ଓ ଅଙ୍ଗୁରୀ ଓ ସଜା ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ପୋକ ପରିଚାଳନା କରିବା ଦରକାର ।

ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ

୧. ଖରାଦିନେ ଜମିକୁ ଖରାଟିଆ ଚାଷ କରିଦେଲେ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ପୋକ ଓ ସୂତଙ୍ଗୀବମାନେ ବାହାରକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ମରିଯାଇଥାନ୍ତି ।
୨. ଠିକ୍ ସମୟରେ ଓ ସଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ଜଳସେଚନ କରିବା
୩. ସୂତଙ୍ଗୀବି ଓ ତେରେ ସଜା ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ଏକର ପଛା ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ନିମ ବା କରଞ୍ଜ ପିଡ଼ିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା
୪. ଫସଲ କିଆରାରୁ ଅନାବନା ଘାସ ଓ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଫସଲର ଗଛକୁ ଜମିରୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ଦରକାର ।
୫. ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରଣାଳୀ:- ଭୂତାଣୁ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛ ଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଡ଼ି ଦେବା ।
୬. କ୍ଷତିକାରକ କୀଟର ଅଣ୍ଡାପୂଜ୍ଞ ଓ ଲାର୍ଭାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ନଷ୍ଟ କରିବା ।
୭. ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ ଟି ସଜା ଆକର୍ଷକ ଜନ୍ତୁ ବସାଇବା
୮. ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ ରୁ ୪୦ ଟି ଅଠାଳିଆ ହଳଦିଆ ଜନ୍ତ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଜଉପୋକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୋଷକ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ।
୯. ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀ:- ଜମିରେ ଥିବା ଉପକାରୀ ପରଜୀବି ଓ ପରଭୋଜୀ କୀଟ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା
୧୦. କୀଟ ଭକ୍ଷାପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ ରୁ ୪୦ ଟି ବାଉଁଶ କଣା ପୋତି ପକ୍ଷୀ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଏ ।
୧୧. ବିହନକୁ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତରେ ବିଶେଷତା କରିବା ।
- ଜୈବିକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ:-** ରୋଗପୋକ ନିରାକରଣ ପାଇଁ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ୧୫-୩୦ ମି.ଲି ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଲିଟର ପାଣି ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଏହା ସହିତ ନିମଜାତ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା । ଏବେ କିନ୍ତୁ ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜୈବିକ ଔଷଧ ମିଳୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ରା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।
- ଅମଳ:-** ବଜାରରେ ବିକ୍ରୀ ପାଇଁ କଅଁଳିଆ ଛୁଇଁଗୁଡ଼ିକ ଅମଳ କରିବା ଦରକାର । ଫସଲର ହାରାହାରି ଅମଳ କିସମ ବିଶେଷରେ ଏକର ପ୍ରତି ୧୫ ରୁ ୧୮ କୁଣ୍ଡାଲ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ବୁଣିବାର ୪୫ ଦିନ ପରେ ଅମଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୯୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ମିଳେ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଆଇ-କମ୍ପ୍ରେସ୍ ଇନିସିଏଟିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବ୍ରୋକଲି ଚାଷ

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଆଜିକାଲି ବ୍ରୋକଲି ବହୁତ ପରିମାଣରେ ଚାଷ କରାଯାଉଛି । ଏହା ଏକ କୋବିଜାତୀୟ ଫସଲ । ଏହି ଗଛରେ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା କାଣ୍ଡ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ କଢ଼ି ରହିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଏହାର ରଙ୍ଗ ସବୁଜ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଆମ ଦେଶରେ ତଥା ଆମର ରାଜ୍ୟରେ ବ୍ରୋକଲି ଶୀତ ଋତୁରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ବ୍ରୋକଲିର ଉତ୍ତମ ଗଠନ ପାଇଁ ୧୫ ରୁ ୨୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରାରେ ଚାଷ ହେବା ଦରକାର । ଅଧିକ ତାପମାତ୍ରା ବା କମ୍ ତାପମାତ୍ରାରେ ଚାଷ କଲେ ଭଲ ଅମଳ ମିଳିନଥାଏ ।

କିସମ:- ସାଧାରଣତଃ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷ ହେଉଥିବାରୁ କମ୍ ଶାଖା ଥିବା କିସମ-ଗୁଡ଼ିକ ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷ ହେଉଥିବା କେତେକ ଉନ୍ନତମାନର ବିହନ ଯଥା- ପାଲାମ ସମୃଦ୍ଧି, ପୁଷ୍ପାବ୍ରୋକଲି, ପଞ୍ଜାବ ବ୍ରୋକଲି ଅନ୍ୟତମ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ଶଙ୍କର କିସମ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛି । ଏକର ପ୍ରତି ୧୫୦-୧୮୦ ଗ୍ରାମ୍ ବିହନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ବିଶୋଧନ ଓ ଚାରା ପ୍ରସ୍ତୁତି:- ଏକ ଏକର ଜମିରେ ବ୍ରୋକଲି ଚାଷ ପାଇଁ ୧ମି ଓସାର ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ଲମ୍ବ ଓ ୬ରୁ ୮ ଇଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚତାର ତଳିପଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ମାଟିକୁ ଚାଷ କରି ପ୍ରତି ବର୍ଗମିଟର ୫ କି.ଗ୍ରା ଜିଆଖତ ସହିତ ୧୦ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିଶୋଧକ କରି ତଳି ପକାଯାଏ । ଚାରା ବୁଣିବାର ୩୦ ରୁ ୪୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଚାରାରୋପଣ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଚାରାରୋପଣ:- ମୁଖ୍ୟ ଜମିକୁ ଭଲଭାବେ ୨/୩ ଓଡ଼ ଗୁଣ୍ଠ ଚାଷ କରି ମହିଦେଇ ଜମି ସମତୁଲ କରିଦେବା ଦରକାର । ବ୍ରୋକଲି ଧାତିକୁ ଧାତି ୬୦ ରୁ ୭୫ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୪୫ ରୁ ୫୦ ସେ.ମି ରେ ଚାରା ଜୈବିକ ଉପାୟରେ ଯଥା:- ବୀଜାମୃତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିଶୋଧନ କରି ଲଗାଯାଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପରିଚାଳନା:- ଶେହ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ସବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ କ୍ଷତ ବା ସବା ଗୋବର ଖତ ୮/୧୦ ଟନ୍ ବା ଜିଆଖତ ୨/୩ ଟନ୍ ସହିତ ୨ କି.ଗ୍ରା ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେକୁ ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଏ । ଏହା ସହିତ ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜୀବାଣୁ କଲଚର ଦିଆଯାଏ ୨୫% ଖାଦ୍ୟସାର କମ୍ ଲାଗିଥାଏ । ଚାରା ରୋପଣର ୨୦ ଦିନ ପରେ ମାଟିକୁ କୋଡାଖୁଆ କରି ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଲିଟର ଜୀବାମୃତ/ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୨/୪ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର । ଜିଆ ଜଳସାର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ । ଏବେ ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜୈବିକ ଖାଦ୍ୟସାର ମିଳିଲାଣି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ।

ଅନ୍ତ ଚାଷ ଓ ଜଳପରିଚାଳନା:- ୧୫ ରୁ ୨୦ ଦିନ ପରେ ମାଟିକୁ କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ଗଛ ମୂଳକୁ ହୁଡ଼ା ଟେକି ଦେବା ଦରକାର । ୩୦ ରୁ ୩୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ୨ୟ ଥର ଘାସ ବଛା କରି ଦେବା ଦରକାର । ଆଦ୍ର ପରିବେଶରେ ଗଛର ବୃଦ୍ଧି ଭଲ ହୁଏ । ମୂର୍ତ୍ତିକାରେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ଶକ୍ତି ଅଧିକ ଥିଲେ ସେଥିରେ ଅମଳ

ଭଲ ମିଳେ । ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଗଛର ବୃଦ୍ଧି ସମୟରେ ଓ କୋବି ଗଠନ ସମୟରେ ଶୁଖିଲା ଅବସ୍ଥା ରହିଲେ ତାହା ଅମଳକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ମାଟିର ବତରକୁ ଦେଖି ଜମିରେ ପ୍ରତି ୭/୮ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର । କୋଡାଖୁଆ ସମୟରେ ଗଭୀର ଚାଷ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେବେ ଗଛ ବୃଦ୍ଧି ସମୟରେ ଫସଲ ଘାସ ମୁକ୍ତ ରହିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ଯଦି ଛାଦିକରଣ କରାଯାଏ ତେବେ ଅଧିକ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଛାଦିକରଣ ଶୁଖିଲା ଘାସ, ଲଗା, ନଡ଼ା ବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ରେ ହୋଇପାରେ ।

ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ବ୍ରୋକଲି ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ କଢ଼-ସବା ରୋଗ ଓ ଘରକଟା ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ ଓ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଚେରଗଣ୍ଡି ସୂତଜୀବ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ସହିତ ପୋକ ମଧ୍ୟରେ ଠିକିରିଆ ପୋକ, ମୁଣ୍ଡକଣାକାରୀ ପୋକ, ଧୂଆଁପତ୍ର ଗୋଟି ପୋକ ଓ ପତ୍ର ସୁଡ଼ଙ୍ଗୀ ପୋକ ଲାଗିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଧେୟ ।

ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ

୧. ଖରାଦିନେ ଚାଷକୁ ଖରାଟିଆ ଗହୀର ଚାଷ କରିବା ୨. ଅନୁମୋଦିତ ଦୂରତାରେ ଚାରା ରୋପଣ କରିବା ୩. ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ବା ଏକପ୍ରକାର ଚାଷ ବାରମ୍ବାର ନ କରିବା ୪. ଠିକ୍ ସମୟରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ୫. ଜମିକୁ ସଫା ରଖିବା ୫. ତଳ ପଟିକୁ ବିଶୋଧନ କରିବା

ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରଣାଳୀ

୧. ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ପୋକର ଅଣ୍ଡା, ଲାର୍ଭା ଓ କିଟ୍ କୁ ଧରି ନଷ୍ଟ କରିବା ୨. ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ଓସାଡ଼ି ପୋତିଦେବା ବା ପୋତିଦେବା ୩. ଠିକିରିଆ ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତି ୨୫ ଧାତି ମଧ୍ୟରେ ୨ ଧାତି ସୋରିଷ ୧୫ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଲଗାଇବା ୪. ଏକର ପ୍ରତି ୨/୩ ଟି ଅଲୋକ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀ:-

୧. ଉପକାରୀ କୀଟ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ୨. **N.P.V** ଭୂତାଣୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏକର ପ୍ରତି ୫୦ଟି ବାଉଁଶକଣା ପୋତିବା ୩. ବିହନକୁ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ୪. ୫-୭ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୫୦୦୦୦ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଟିଲୋନିସ୍ କୋସା ୪ ରୁ ୫ ଥର ଛାଡ଼ିବା ୫. ଚାରା ଲଗାଇବାର ୧୫ ଦିନ ଓ ୩୦ ଦିନରେ ୫ ସମତୁଲ **B.T** ଜୀବାଣୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା

ଉଦ୍ଭିଦକୀଟ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରୟୋଗ

୧. ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ୨. ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ୩. ୫% ଲେମ୍ବୁ ପାଣି ସିଞ୍ଚନ କରିବା

ଅମଳ:- କିସମ ଅନୁସାରେ ଏକର ପ୍ରତି ହାରାହାରି ୩୦ ରୁ ୩୫ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

(ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଟିଲୋନିସ୍ **B.T** ଜୀବାଣୁ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ କୃଷି ବିଭାଗ ଓ କୃଷି ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ)

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୃତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୂଇଥର

ଆଇ-କମ୍‌ସେପ୍ଟ ଇନିସିଏଟିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିନ୍ଦୁ ଚାଷ

ଏହା ଏକ ଛୁଇଁଜାତୀୟ ପରିବା । ଏହାକୁ ଫରାସୀ ଶିମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହାକୁ ପରିବା ଓ ମଞ୍ଜି ପାଇଁ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ପୁଷ୍ଟିକର ସହିତ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଶରୀର ଲବଣ ଓ ଭିଟାମିନ୍ ରହିଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ମୂର୍ଚ୍ଚିକା ଓ କିସମ:- ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏହା ଶୀତ ଦିନରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ତେବେ ଏହାକୁ ୧୫ ରୁ ୨୫ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା ଓ ଅମଳତା ୫.୫ ରୁ ୬.୮ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ଭଲ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । ଉର୍ବର ଦୋରସା ମାଟିଠାରୁ ବାଲିଆ ଦୋରସା ଓ ମଟାଳ ମାଟି ସବୁଥିରେ ବିନ୍ଦୁ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ । ଜଳ ଜମି ରହୁଥିବା ମାଟିରେ ଏହା ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ଛୁଇଁରେ ଥିବା ତନ୍ତୁର ପରିମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିନ୍ଦୁକୁ ତନ୍ତୁଜାତୀୟ ଓ ତନ୍ତୁବିହନ ଏପରି ୨ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଗଛର ବୃଦ୍ଧିକୁ ନେଇ ଏହାକୁ ୨ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯଥା:- ବୃଦ୍ଧା ଓ ଲଟା ଜାତୀୟ । କେତେକ ଉନ୍ନତ କିସମ ଯଥା: ଅର୍କା କୋମଳ, କଣ୍ଠେଷ୍ଟର, ପୁଷ୍ପା ପାବର୍ତ୍ତୀ, ପୁଷ୍ପା ଉଦିତ, ପନୁ ଅନୁପମା, ସର୍ବପ୍ରିୟ ଇତ୍ୟାଦି ଏହା ସବୁ ବୃଦ୍ଧା କିସମ । ଏହାଛଡା ଲଟା କିସମ ମଧ୍ୟରେ ପୁଷ୍ପା ହିମଲତା, ସର୍ବଲତା, ଇ.ଲ-୪ ରାଇକିଆ ଲୋକାଲ ପ୍ରଧାନ । ଏହାଛଡା ଅନେକ ପ୍ରକାର ଶଙ୍କର କିସମ ବାହାରିଛି ଯଥା:- ବୃଦ୍ଧା ରାଣୀ, ଅନୁପମା, ସୋନାଲି, ଆକା ସାରଦା ଇତ୍ୟାଦି ଲଟା କିସମ ଯଥା:- ଆଶା, କୋମଳ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବିଶୋଧନ ଓ ପରିମାଣ:- ଏକର ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧା ବିନ୍ଦୁ ୨୦-୨୫ କେ.ଜି ଓ ଲଟା କିସମ ୧୦-୧୨ କି.ଗ୍ରା ଦରକାର କରିଥାଏ । ବିହନ ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ବିହନକୁ ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର ବା ବାଜାମୂତ୍ର ବା ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତିରେ ବିଶୋଧନ କରାଯାଇ ମଞ୍ଜି ବୁଣାଯାଏ । ବିଶୋଧନ କରି ମଞ୍ଜି ବୁଣିଲେ ବିହନ ଜନିତ ରୋଗ ହୋଇ ନଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ମଞ୍ଜି ବୁଣା:- ମଞ୍ଜିକୁ ପ୍ରଥମେ ଗଭୀର ଚାଷ କରିବା ପରେ ଆଉ ଥରେ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଚାଷ କରି ମାଟି ଗୁଣ୍ଡ କରିଦେବା ଦରକାର । ଏହାପରେ ବୃଦ୍ଧା କିସମ ଧାତିକୁ ଧାତି ୪୫ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୧୫ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ଓ ଲଟା କିସମ ଧାତିକୁ ଧାତି ୬୦ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୨୦ ସେ.ମି ରେ ଲଗାଯାଏ । ଲଟା କିସମକୁ ଟ୍ରେଲିସ୍ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ରଞ୍ଜା ବା ଭାତି ପଦ୍ଧତିରେ ମଧ୍ୟ ଲଟା ବିନ୍ଦୁ କରାଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ଶେଷ ଓତ ଚାଷ ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୪/୬ ଟନ୍ ସତ୍ତା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ବା ସତ୍ତା ଗୋବର ଖତ ବା ୧୦୦ ୧.୧.୫ ଟନ୍ ଜିଆଖାତ ସହିତ ୨ କି.ଗ୍ରା ଟ.ଝ.ଇ କଲଚର୍ ଓ ୨ କି.ଗ୍ରା ଟ୍ରାଇକୋବିୟା କଲଚର୍ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମାଟିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥିବା ଫସ୍‌ଫରସ୍ ଖାଦ୍ୟସାର ଗଛକୁ ସହଜ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଓ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଖାଦ୍ୟସାର ଗଛକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଅନ୍ତରାଷ ଓ ଜଳପରିଚାଳନା:- ଫସଲର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅବସ୍ଥାରେ ହାଲୁକା କୋଡାଖୁଆ କରି ଘାସ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଦରକାର । ବିନ୍ଦୁ ଚେର ମାଟିର ଉପର

ଭାଗରେ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଜଳାଭାଗ ଫସଲର ଅମଳ ତଥା ଗୁଣବତ୍ତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ମାଟିର ଆର୍ଦ୍ରତାକୁ ଦେଖି ଫସଲ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ୭/୮ ଥର ଜଳସେଚନ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ବିନ୍ଦୁ ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜଉପୋକ, ପତ୍ରସୁତ-ଜୀ ପୋକ, ଛୁଇଁବିହା ପୋକ, ପତ୍ରଟିଆଁ ପୋକ ଓ ଘୋଡା ପୋକ ଲାଗିଥାଏ । କ୍ଷତିକାରକ ରୋଗ ମଧ୍ୟରେ ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ, ଅଙ୍ଗାରୀ ସତ୍ତାରୋଗ, ଜୀବାଣୁଜନିତ ପତ୍ରପୋଡା ରୋଗ, କଳଙ୍କ ରୋଗ ଆନ୍ତାକସ୍ ଆଦି ପ୍ରଧାନ । ଏହା ସହ ଚେର ଗଣ୍ଡି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ସୁତଜୀବ ଲାଗିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ରୋଗ ପୋକ ପରିଚାଳନା କରିବା ଦରକାର ।

ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ:- ୧. ଖରାଦିନେ ଜମିକୁ ଗଭୀର ଖରାଟିଆ ଚାଷ କରିବା ଦରକାର ୨. ଠିକ୍ ସମୟରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ୩. ବିନ୍ଦୁରେ ଫଳବିହୀ ପୋକ ନ ହେବା ପାଇଁ ଗେଣ୍ଡୁ ଫୁଲ ଚାଷ କରିବା ଓ ମାଙ୍କୁ ଫସଲକୁ ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ୪. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜନିତ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଶେଷ ଓତଚାଷ ସମୟରେ ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ୫. ଫସଲ କିଆରିକୁ ଘାସ ଓ ଅନାବନା ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଗଛରୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବା ୬. କ୍ଷତିକାରକ କୀଟର ଅଣ୍ଟାପୂଜା ଓ ଲାର୍ଭାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ହାତରେ ମାରିଦେବା ୭. ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ ଟି ଫେରୋମନ ଯନ୍ତ୍ରା ଓ ୨୦ ଟି ଅଠାଳିଆ ହଳଦିଆ ଯନ୍ତ୍ରା ବସାଇବା ୮. ଜମିକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥା ଯଥା ୫/୬ ସପ୍ତାହ ଘାସ ମୁକ୍ତ ରଖିବା ୯. ଜମିରେ ଉପକାରୀ କୀଟ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ୧୦. କୀଟ ଭକ୍ଷୀ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ ଟି ବାଉଁଶ କଣି ପୋତି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ତିଆରି କରିବା ୧୧. ବିହନକୁ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତିରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ୧୨. ଜଉପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଫସଲରେ କ୍ରାଇସୋପା କାନିଆ ଛାଡିବା ୧୩. ୬ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୫ ଥର, ଥରକୁ ୨୦ ରୁ ୨୫ ହଜାର ଟ୍ରାଇକୋଗୋମ ଟିଲୋନିସ୍ ଛାଡିବା ୧୪. ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ୍ନଜାତ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରିବା ୧୫. ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବିକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।

ହରମୋନ ପ୍ରୟୋଗ:- ଗଛରେ ଅଣ୍ଟା ଟନିକ୍ ବା ମାଛ ଟନିକ୍ ଲିଟର ପ୍ରତି ୨ ରୁ ୪ ମି.ଲି ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ, ଗଛର ବୃଦ୍ଧି, ଫୁଲ ତଥା ଫଳ ଧାରଣା କ୍ଷମତା ତଥା ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମଳ:- କିସମ ଅନୁସାରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣିବାର ୫୦ ରୁ ୬୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫଳ ଅମଳ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଲଟା ଜାତୀୟ କିସମ ୫ରୁ ୬ ଥର ଚୋଳିବା ଦରକାର ପଡେ । ବୃଦ୍ଧା କିସମ ୨/୩ ଥର ଚୋଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଛୁଇଁଗୁଡିକ କୋମଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଚୋଳିବା ଭଲ । ଏକର ପିଛା ବୃଦ୍ଧା କିସମ ୨୫-୨୮ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ ଓ ଲଟା କିସମ ୪୦ ରୁ ୪୫ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

(ବି.ବ୍ର:- ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଟିଲୋନିସ୍ B.T ଜୀବାଣୁ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ କୃଷି ବିଭାଗ ଓ କୃଷି ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ)

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସତ୍ତା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖାତ	୨ ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓତଚାଷ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିତି	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓତ ଚାଷ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ୍ର	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୂଇଥର

ଆଇ-କମ୍ପ୍ରେସ୍ ଇନିସିଏଟିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବାଇଗଣ ଚାଷ

ବାଇଗଣ ସାରା ଭାରତରେ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପରିବା । ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଏହା ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚାଷ ହୁଏ । ଏହା ଏକ ବହୁ ବର୍ଷୀୟ ଫସଲ ମାତ୍ର ଏହା ବର୍ଷିକିଆ ଫସଲ ଭାବରେ ଚାଷ ହୁଏ । ଏହାର କ୍ୟାଲୋରୀ ପରିମାଣ କମ୍ । ତେଣୁ ଏହା ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରୀ । ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଓ ଅନେକ ରଙ୍ଗର ବାଇଗଣ ଚାଷ ହୁଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଆମ ଦେଶ ତଥା ରାଜ୍ୟରେ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଜଳବାୟୁରେ ଚାଷ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରାୟ ସବୁ ଋତୁରେ ଏହା ଚାଷ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାଦିନେ ଫସଲରେ ବିଶେଷ କରି ଜଳ ନିଷ୍କାସନର ସୁବିଧା ନଥିଲେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ପୋକ ଲାଗିଥାଏ । ବାଇଗଣ ଫସଲ ଖରାପାଗ ଉର୍ବର ମାଟି ଦରକାର କରିଥାଏ । ଏହାର ମରୁଡ଼ି ସହଣଶୀଳ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର । ଖରାଟିଆ ଫସଲ ଅଧିକ ଜଳ ଦରକାର କରେ । ୨୦ ରୁ ୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ ତାପମାତ୍ରାରେ ଫସଲ ଭଲ ହୁଏ । ଏହା ନିଗିଡ଼ା ଉର୍ବର ବାଲିଆ ଦୋରସା ମାଟିରେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ମାଟିର ଜୈବିକ ଅଂଶ ଅଧିକ ଥିବା ଦରକାର । ଏହା ସମାନ୍ୟ ଅମ୍ଳମୁକ୍ତ ୫.୫ ରୁ ୬.୫ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ଭଲ । ଲୁଣି ମାଟିରେ ବାଇଗଣ ଚାଷ ଭଲ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବିହନ ଓ ବିଶୋଧନ:- ଏକ ଏକର ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ୧୦୦.୨୦୦ ଗ୍ରାମ ବିହନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଗଛର ଆକୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ତଳିମପକାଇବା ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ଦରକାର ।

ତଳିପତି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଏକ ଏକର ବାଇଗଣ ଚାଷ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ବର୍ଗମିଟର ତଳି ଘେରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ତଳିପତିକୁ ୧ ମିଟର ଓସାର ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ଲମ୍ବ ଓ ୮ ଇଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚତା କରିବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ବର୍ଗମିଟର ତଳିପତିରେ ୩ କି.ଗ୍ରା ଜିଆଖତ ବା ୫ କି.ଗ୍ରା ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖତ ସହିତ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ , ୫୦ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାଇକୋପାର୍ମା ଭିରିତେ ବର୍ଗମିଟର ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ ହିସାବରେ ମାଟିରେ ଚାବା ପକାଇବାର ୧୦ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମିଶାଇ ୨.୫ ଇଞ୍ଚ ଧାତିରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ଦରକାର । ତଳିପତିର ବତର ଦେଖି ସିଆ ପାଣି ଦିଆଯାଏ । ତଳି ୩୦ ରୁ ୪୦ ଦିନର ହୋଇଗଲେ ଚାବା ରୋପଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତଳି ରୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ତଳିକୁ ୧ କି.ଗ୍ରା ଚ.ଝ.ଇ ଓ ୧ କି.ଗ୍ରା ଆଜୋସ୍ବିରିଲୋମକୁ ୫ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଚାବାକୁ ୨୦ ରୁ ୩୦ ମିନିଟ୍ ବୁଡ଼ାଇ ଉପର ବେଳା ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଚାବା ରୋପଣ:- ତଳି ରୋଇବାର ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ଜମିକୁ ୩/୪ ଓଡ଼ ଗଭୀର ଚାଷ କରି ମହିଦେଇ ସମ-ତୁଲ କରିଦେବା ପରେ ଗଛକୁ ଗଛ ୬୦ ସେ.ମି ଓ ଧାତିକୁ ଧାତି ୭୫ ସେ.ମିରେ ଚାବା ରୋପଣ କରିବା ଦରକାର ।

ଅନ୍ତରାସ ଓ ଜଳପରିଚାଳନା:- ବାଇଗଣ ଗଛ ଧରେ ବଢୁଥିବାରୁ ଚାବା ରୋଇବାର ୩୦ ଦିନ ଠାରୁ ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନରେ ୨ଥର କୋଡ଼ାଖୁଆ କରି ଶେଷ କୋଡ଼ାଖୁଆ ସମୟରେ ଗଛ ମୂଳକୁ ହୁଡ଼ା ଟେକିଦେଲେ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧାରେ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତି ୨୦-୨୫ ଦିନରେ ଘାସବାଛି ଜମିକୁ ଘାସମୁକ୍ତ ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ସହିତ ବାଇଗଣ ଫସଲରେ ଛାଦିକରଣ କରିବା ଦ୍ବାରା ଅଧିକ ଅମଳ, କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ଛାଦିକରଣ ଶୁଖିଲା ଘାସ, ଲଟା ନଡ଼ା ବା ପଲିଥିନରେ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ବୃନ୍ଦା ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ ତେବେ ବାଇଗଣ ଫସଲରେ କମ୍ ଜଳ ଓ ରୋଗପୋକ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତେବେ ହୁଡ଼ା ଛାତି ହୁଡ଼ା (Alternative Channel Irrigation) କରାଯାଇ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଜଳ ଲାଗିଥାଏ ।

ସମନ୍ୱିତ ପୋକ ପରିଚାଳନା:- ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ୦ । ରୁ ଫସଲ ବୁଢ଼ି ଓ ଫୁଲଫୁଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କୀଟ ଫସଲକୁ ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାନ୍ତି,

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟ କୀଟ ହେଲା ଫଳ ଓ ଅଗ କାଣ୍ଡ ବିନ୍ଧା ପୋକ , କାଣ୍ଡ ବିନ୍ଧା ପୋକ, ଧଳା ମାଛି, ପତ୍ରଖୁଆ ଗୋଟିପୋକ ଓ ନାଲିଅଷ୍ଟପଦି ଓ ଦହିଆ ପୋକ ।

କୀଟ ପରିଚାଳନା :-

୧. ଫଳ ଓ କାଣ୍ଡବିନ୍ଧା ପୋକ ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ୪୦ ରୁ ୫୦ ଟି ଫେରମୋନ ବା ସଙ୍ଗ ଆକର୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ବସାଇବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ୨୫ ରୁ ୩୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଲିଓର ବଦଳାନ୍ତୁ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ତାଳକୁ ଗଛଠାରୁ ଅଲଗା କରି ମାଟିରେ ପୋତି ଦିଅନ୍ତୁ ଅଥବା ପୋତି ଦିଅନ୍ତୁ ।

୨. ଆକ୍ରାନ୍ତ ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଚୋଳି ନଷ୍ଟ କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

୩. ନିୟମିତ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୪. ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୫. ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।

୬. ଫସଲକୁ ସନ୍ତୁଳିତ ଖାଦ୍ୟସାର ଯୋଗାଇ ଗଛର କିଟ୍ ସହଣୀ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାନ୍ତୁ ।

୭. ଏକର ପ୍ରତି ୫୦୦୦୦ ଟ୍ରାଇକୋଗ୍ରାମା ଟିଲୋନିସ୍ କୋପା ଛାତି କାଣ୍ଡବିନ୍ଧା ପୋକ ଦାଉରୁ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

୮. ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ସଜଗୋବର ଘୋଳ (୧ ଲିଟର ପାଣିରେ ୧୦୦ ଗ୍ରାମ) ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ ।

୯. ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।

୧୦. ରୋଗପୋକର ପ୍ରାକୃତିକ ଶତ୍ରୁ ଯଥା :-ବୁଡ଼ିଆଣୀ, ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପୀ ଭୂଙ୍ଗ ଆଦି ପୋକମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

୧୧. ଧଳା ମାଛି ପାଇଁ ଏକର ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ କ୍ରାଇସେପର୍ଲା କୀଟ ଛାଡନ୍ତୁ ।

୧୨. ପତ୍ରରେ ଦେଶୀ ଗୋମୁତ୍ର, ଜଳ (୧:୬) ଅନୁପାତରେ ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ ।

୧୩. ଅନିଷ୍ଟକାରୀ କୀଟ ପତଙ୍ଗ, ଅଣ୍ଡାଫୁଜ, ଶୁଳ୍କୁ ହାତରେ ଧରି ନଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧୪. ପାଉଁଶ ଓ କିରୋସିନ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ ।

୧୫. କୀଟ ଦମନ ପାଇଁ ଫସଲର ୨ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ପକ୍ଷୀ ବସିବା ପାଇଁ ବାଉଁଶ କଣୀ ପୋତନ୍ତୁ ।

ସମନ୍ୱିତ ରୋଗ ପରିଚାଳନା:-ରୋଗ ବିହନ, ମାଟି ବା ବାୟୁ ଜନିତ ହୋଇପାରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଗଛ ବା ଘାସ ଲତାରୁ ସୁସ୍ଥ ଗଛକୁ ବ୍ୟାପିପାରେ । ବାଇଗଣ ଫସଲର କବକ, ଭୂତାଣୁ, ମାଇକୋପ୍ଲାଜମା ଆଦି ପ୍ରଧାନ । ଏମାନେ ସାଧାରଣତଃ କବକଜନିତ ପତ୍ରପୋଡ଼ା , ଝାଉଳା, କାଣ୍ଡପତା, ଛୋଟପତ୍ର ରୋଗ, ଚେର ସଜା, ସାହେଦୀ ରୋଗ, ଘରକଟା ଓ ପତ୍ରଦାଗ ଇତ୍ୟାଦି । ଅଧିକାଂଶ ଭୂତାଣୁ ବାଜାବାଣୁଜନିତ ରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ମଞ୍ଜି ବା ଚାବା ପାଇଁ

୧. ବିଶ୍ବାସଯୋଗ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ବା ବିକ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ବିହନ କିଣନ୍ତୁ ।

୨. କୌଣସି ସ୍ଥିତିରେ ରାସାୟନିକ ସାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୩. ଭଲ ଭାବେ ସଜିଥିବା ଖତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୪. ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବା ଅନ୍ତଃଫସଲ ଭାବେ ତୁଲସୀ, ହଳଦିଆ ଗେଣ୍ଡୁ ଚାଷ କରନ୍ତୁ ।

୫. ସୁପ୍ୟାସ୍ତ୍ର ସମୟକୁ ଫସଲରେ ଅଧିକ ଜଳ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପତ୍ରରେ ପାଣି ପଡିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୬. ବିହନକୁ ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଶୋଧନ କରନ୍ତୁ ।

୭. ଜିଆଖତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୮. କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ଜୈବ ଜୀବାଣୁ ନାଶକ ଓ ବୀଜାଣୁ ନାଶକ ବ୍ୟବହାର କରି ରୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ।

ହରମୋନ ପ୍ରୟୋଗ:- ଗଛ, ଫୁଲ, ଫଳ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଜୈବିକ ହରମୋନ ଯଥା:- ଅଣ୍ଡା ଚନିକ୍, ମାଛ ଚନିକ୍, ଲିଟର ପାଣି ପିଛା ୨ରୁ ୪ ମି.ଲି ଗ୍ରାମ୍ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

ଅମଳ:- ଚାରା ଲଗାଇବାର ୧୨ ରୁ ୧୪ ସପ୍ତାହ ପରେ (ଛୋଟ କିସମ) ୨୦-୨୨ ସପ୍ତାହରେ ବଡ଼ କିସମ ଅମଳ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ବାଇଗଣ ଫସଲର ଏକର ପ୍ରତି କର୍ଯ୍ୟମ ଅନୁଯାୟୀ ୧୦୦ ରୁ ୧୫୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ମିଳିଥାଏ ।

ବି:ଦ୍ର - ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦୦୦ ଟ୍ରାଇକୋଗାମା ଟିଲୋନିସ୍ ପ୍ରତି ୧୫ରୁ ୨୦ ଦିନରେ ଛାତି ଫଳ ବିଧା ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ପରାଶ୍ରୀୟା କୀଟ କୃଷି ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରୀକ୍ଷାଗାର ମାନଙ୍କରେ ବଡ଼ାଯାଇ ଜୈବିକ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଅମ୍ଳ ମାଟିର ଶୋଧନ ପାଇଁ ଚୂନ ବା କାଗଜ କଳ ମଇଳା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟୋପ୍ୟାକୁର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆସ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଲଙ୍କା ଚାଷ

ଲଙ୍କା ଏକ ଅର୍ଥକାରୀ ମସଲା ଫସଲ । ଏହାର ସାଦ, ରଙ୍ଗ, ଓ ରାଗ ଲାଗି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥାଏ । ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ ସି ଓ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ରହିଛି ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ଲଙ୍କା ଚାଷ ପାଇଁ ଉଷ୍ମ ଓ ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁ ଓ ଅମଳ ସମୟରେ ଶୁଷ୍କ ଜଳବାୟୁ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉତ୍ତାପ ୧୨ ଚାରି ଡିଗ୍ରୀ ଫାରେନହାଇଟ ରହିଲେ ଭଲ ମାଟିର କ୍ଷୁଦ୍ର ୬୫-୭୫ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ବାୟୁମାନିକ କ୍ଷେତ୍ର ଠାରୁ ୨୫-୩୦ ଫୁଟ ଦୂରରେ ଜୈବିକ ଚାଷ କରାଯାଏ । ନିଗିଡ଼ା, ଦୋରସା, ଉର୍ବର ପତ୍ର ପଡ଼ିଥିବା ମାଟିରେ ଲଙ୍କା ଚାଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

କିସମ:- ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ଦେଶୀ କିସମର ଲଙ୍କା ଅଛି । ଏହା ଛଡ଼ା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କିସମ ବାହାର କରାଯାଇଛି । କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା ଅମଳ ପାଇଁ ୮୫ ରୁ ୯୦ ଦିନ ସମୟ ଲାଗେ ଓ ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା ଅମଳ ପାଇଁ ୧୨୫ ରୁ ୧୪୫ ଦିନ ସମୟ ଲାଗେ । କେତେକ ଉନ୍ନତ କିସମ ହେଲା -ଉତ୍କଳ ଆଭା, ଉତ୍କଳ ରଘୁ, ଉତ୍କଳ ରାଗିଣୀ ଏହା ସହିତ ଅନେକ ଶଙ୍କର କିସମ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛି ଯଥା- ପୁଷ୍ପାଜ୍ଞା, ସିନ୍ଦୂର, ପୁଷ୍ପାସବ ବାହାର, ପତ୍ର ସି-୧,୨, ଆର୍କା ଲୋହିତ, ଆର୍କା ଅବିର, ଅଗ୍ନି, ସୁଧର୍ମ, ସମର ଇତ୍ୟାଦି । ଜୈବିକ ଚାଷ ପାଇଁ ଶଙ୍କର ବିହନ ବ୍ୟବହାର ନକରିବା ଭଲ ।

ତଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ :- ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ରୁ ୩୦୦ ଗ୍ରାମ ବିହନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ବିହନକୁ ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରୀକୋଡ଼ାମା ଭିତରେ କି.ଗ୍ରା ପ୍ରତି ୫ ହିସାବରେ ମଞ୍ଜି ବିଶୋଧନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ର ବା ଜୀବାମୂତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବିହନ ବିଶୋଧନ ହୋଇପାରିବ । ଭଲ ଭାବରେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ହୋଇପାରୁଥିବା ଜମିରେ ତଳି ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ତଳି ପକାଳିରେ ଲମ୍ବା ସୁବିଧା ଅନୁଯାୟୀ ଓସାର ଓ ମିଟର ଓ ୧୫ ରୁ ୨୦ ସେ.ମି ହେବା ଦକାର । ଏକର ଜମି ପାଇଁ ୪୦ ବର୍ଗମିଟର ତଳି ତିଆରି କରି ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ମାଟିରେ ବର୍ଗମିଟର ପିଛା ୧୦ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରୀକୋଡ଼ାମା ଓ ୫୦ ଗ୍ରାମ ହିସାବରେ ନିମ୍ନ ପିଡ଼ିଆ ମିଶାଇ ଦେଲେ ମୂଳ ସଜା ରୋଗ ହୋଇନଥାଏ । ୨ରୁ ୨.୫ ଇଞ୍ଚ ଧାତିକୁ ଧାତି ଓ ୧ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ତଳି ପକାଇ ନଡ଼ା ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବା ଦରକାର, ମଞ୍ଜି ଗଜା ହେବାପରେ ନଡ଼ା କାଢି ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଖତ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଜମିକୁ ୩/୪ ଓଡ଼ ଭଲ ଭାବରେ ଗୁଣ୍ଡ ଚାଷ କରିବା ପରେ ମାଟିକୁ ମହ ଦେଇ ସମତୁଲ କରିଦେବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଚାରା ରୋପଣର ୨ ରୁ ୩ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ଏକର ପ୍ରତି ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ଚୂନ (ଅମ୍ଳିୟ ମାଟିରେ), ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ନିମ୍ନ ପିଡ଼ିଆ ଏବଂ ଏକର ପ୍ରତି ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ରକ୍ତଫସଫେଟ୍ ମିଶାଇ ଦେବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଏହା ସହିତ ୩/୪ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବା ସଜା ଗୋବର ଖତ ବା ୨/୩ ଟନ୍ ଜିଆ ଖତ ଓ ୨ କି.ଗ୍ରା P.S.B କଲଚର୍ ଓ ୨ କି.ଗ୍ରା ଅନୋଟୋପ୍ୟାକ୍ଟର ଓ ୨ କି.ଗ୍ରା ଗ୍ରୀକୋଡ଼ାମା ଭିତରେ ମିଶାଇ ଦେବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଚାରା ୪ରୁ ୫ ସପ୍ତାହ ହୋଇଗଲେ ଗ୍ରୀକୋଡ଼ାମା ଭିତରେ ତେର ବିଶୋଧନ କରି ଧାତିକୁ ଧାତି ବାଙ୍ଗରା ଗଛ ୬୦ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୪୫ ସେ.ମି ଓ ତେଙ୍ଗା ଗଛ ଧାତିକୁ ଧାତି ୭୫ ସେ.ମି ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୬୦ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ଲଗାଯାଏ । ବର୍ଷାଦିନେ ଅଧିକ ବ୍ୟବଧାନରେ ଓ ଶ୍ରାଦିନେ କମ୍ ବ୍ୟବଧାନରେ ଚାରା ରୋପଣ କରାଯାଏ । ଚାରା ପତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ଦେଇ ଚାରା ଉପାଡ଼ି ଉପରବେଳା ଲଗାଇବା ଦରକାର ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଅନ୍ତରାଷ:- ଅନାବନା ଗଛ ଲଙ୍କା ଗଛ ସହ ତାଳଦେଇ ବଢ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ୨/୩ ଥର ଘାସ ବାଛିବା ଦରକାର କରିଥାଏ । ଚାରା ରୋପଣର ୨୦-୩୦ ଦିନ ଓ ୫୦-୬୦ଦିନରେ କୋଡ଼ାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ଏକର ପ୍ରତି ୧ କୁଣ୍ଡଳ ଜିଆଖତ ବା କୁକୁଡ଼ା ମଳ ବା ଛେଳି ମେଷା ମଳ ପ୍ରୟୋଗ

କରି ହୁଡ଼ା ଟେକିଦେବା ଦରକାର । ଖୁଣ୍ଟଲା ଅନାବନା ଗଛ ବା ନଡ଼ା ବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଦ୍ଵାରା ଛାଦିକରଣ କରିଲେ କମ୍ ଘାସ ହୋଇଥାଏ ଓ କମ୍ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ଲଙ୍କା ଗଛ ମଝିରେ ମଝିରେ ଗେଣୁ ବା ରାଶି ଗଛ ଲଗାଇଲେ ସୂତ୍ରକୃମି ଜନିତ ଝାଉଁଳା ରୋଗ ହୋଇନଥାଏ ।

ଜଳପରିଚାଳନା:- ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ମାଟିର ବତରକୁ ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫/୬ ଦିନରେ ତଥା ଶୀତ ଦିନରେ ୭ରୁ ୧୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାଦିନେ ଜମିରୁ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବା ଓ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର । ଲଙ୍କା ଚାଷରେ ହୁଡ଼ା ମାଧ୍ୟମରେ ଜଳସେଚନ କରୁଥିଲେ ଗୋଟିଏ ହୁଡ଼ା ଛାଡ଼ି ଗୋଟିଏ ହୁଡ଼ାରେ (Alternative Channel Irrigation) ଜଳସେଚନ କଲେ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ବା ବୁନ୍ଦା ଜଳସେଚନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ।

ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ଲଙ୍କା ଫସଲରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମୂଳସଜା ରୋଗ, ଝାଉଁଳା, ପତ୍ରମୋଟା, ମୋଜାଇକ ରୋଗ, ପତ୍ରମୋଟା ପାଉଁଶିଆ ଓ ପତ୍ର ଚିତା ପ୍ରଭୃତି ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ ଓ ଏହା ସହିତ ମୁଖ୍ୟତଃ ଉକୁଣିଆ ପୋକ, ଯଉପୋକ, ଷ୍ଟପଦା, ଧୂଆଁପତ୍ର, ଗୋଟିପୋକ ଓ ଫଳ ବିନ୍ଧା ପୋକ ପ୍ରଧାନ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା କରିବା ଦରକାର ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ:-

୧. ପୂର୍ବ ଚାଷ ଫସଲର ଅଂଶବିଶେଷକୁ ସଫା କରିବା
 ୨. ଖରାଦିନେ ଜମିକୁ ଖରାଟିଆ ଗଭୀର ଚାଷ କରିବା
 ୩. ନିର୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ବା ବିକ୍ରେତାଠାରୁ ଭଲ ବିହନ ସଂଗ୍ରହ କରିବା
 ୪. ଜୀବାଣୁ ଜନିତ ଝାଉଁଳା ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବିନ୍ଦୁକୁ ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା । ଅନ୍ତ ଫସଲ ଭାବେ ଗେଣୁ, ରସୁଣ ଚାଷ କରିବା
 ୫. ଉଚ୍ଚ ତଳିପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଚାରା ପକାଇବା ।
 ୬. ସମନ୍ୱିତ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଓ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ପତ୍ର, ଫଳ ଓ କାଣ୍ଡକୁ ସଫା କରିବା
 ୭. ସୁସ୍ଥ ନିରୋଗ ତଳିକୁ ଅନୁମୋଦିତ ଦୂରତାରେ ରୋପଣ କରିବା
- ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରଣାଳୀ:**
୧. ଅପକାରୀ କୀଟମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଡାପୂଜ, ଲାର୍ଭା, ଶୁକ୍ଳ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ପୋକକୁ ଧରି ହାତରେ ନଷ୍ଟ କରିବା ।
 ୨. ଶୋଷକ କୀଟ ଦାଉରୁ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ୨୦ ରୁ ୨୫ ଟି ଅଠାଳିଆ ହଳଦିଆ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ।
 ୩. ପ୍ରତି ଥର ଫଳ ତୋଳିବା ସମୟରେ ପୋକରା ସଜାଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ଜମିର ବାହାରେ ନଷ୍ଟ କରିବା ।
 ୪. ଜମିକୁ ଘାସ ମୁକ୍ତ କରିବା

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀ:-

୧. ଉପକାରୀ କୀଟ ଯଥା :- ଗ୍ରୀକନ୍, ସିରିପିଡ଼ ମାଛି, କାରାବିତ ଭୃଙ୍ଗ, ବୁଡ଼ିଆଣୀ, ବାଘୁଆ କଙ୍କି, ସରୁକଙ୍କି, ଶିକାରୀ, ଅଷ୍ଟପଦୀ ଓ ଇନ୍ଦୁଗୋପୀ ଭୃଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ।

୨. ଉପକାରୀ କୀଟ ବୁଝି ପାଇଁ ହୁଡ଼ାରେ ଝୁଡ଼ଙ୍ଗ ବା ଡାଲିଜାତୀୟ ଫସଲ ଚଷ କରିବା । ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ ଟି ପକ୍ଷୀ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ (କଣି ବାଉଁଶ) ପୋତିବା ।

୩. ଜଉପୋକ ଓ ଦହିଆ ପୋକ ଠାରୁ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପୋକ ଦେଖାଦେ ଲେ ଗଛ ପ୍ରତି ୨ ଟି କ୍ରାଇସୋପାକର୍ନିଆ ଗ୍ରବ ଛାଡ଼ିବା ।

୪. ମୂର୍ତ୍ତିକାଜନିତ ଫିମି ରୋଗ ଦାଉରୁ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମଞ୍ଜିକୁ ୧୦୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧନ କରିବା ଓ ମାଟି ବିଶୋଧନ କରିବା ।

ଉଦ୍ଭିଦକୀଟ କୀଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ:-

୧. ଶୋଷକ କୀଟରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ।

୨. ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ଲିଟର ପାଣି ପିଛା ୧୫ରୁ ୩୦ ମିଲି ଗ୍ରାମ୍ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ।

୩. ଚେର ଗଣ୍ଡି ସୂତ୍ର ଜୀବଙ୍କ ପାଇଁ ମାଟିରେ ନିମ୍ନ ପିଡ଼ିଆ ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ।

୪. ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବିକ କୀଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର କରିବା ।

ଅମଳ:- କିସମର ଅବଧି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିହନ ବୁଣାଠାରୁ ୧୧୦ ରୁ ୧୪୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପାଟିଲା ଲଙ୍କା ଅମଳ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । କିଆ ଲଙ୍କା ଅମଳ ଚାରା ରୋପଣର ୬୦ ରୁ ୭୦ ଦିନରେ ତୋଳା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । କିସମ ୧ ଜଳବାୟୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କିଆ ଲଙ୍କା ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ରୁ ୩୫ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଓ ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା ୭ ରୁ ୯ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । ୧୦% ଜଳାୟ ଅଂଶରୁ କମ୍ ରଖି ବସ୍ତାରେ ସାଇତି ଯାଇପାରେ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା ଗୋବର ଖତ କିମ୍ବା ଜିଆଖତ	୨ରୁ ୩ ଟନ୍ ୧ ରୁ ୧.୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଫସ୍‌ଫରସ୍ + ପଟାସ୍ + ଆଜୋଟବ୍ୟାକ୍ଟର ଜୀବାଣୁସାର	ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରରୁ ୨ କେ.ଜି + ୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ	ମାଟିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଫସଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ
ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ	୨ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଜୀବାମୂତ	୨୦୦ ଲିଟର (୧:୨୦ ଅନୁପାତ)	ଗଛ ଉଠିବାର ୧୫ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୦ ରୁ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ୩୦ଦିନ ପରେ ଅତି କମରେ ଫସଲରେ ଦୁଇଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପିଆଜ ଚାଷ

ପିଆଜ ଏକ ମସଲା ଜାତୀୟ ଅର୍ଥକାରୀ ଫସଲ । ପିଆଜର ଚାହିଦା ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ଷସାରା ରହିଥାଏ । ଏହି ଫସଲ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସିମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ରବି ଋତୁରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ।

ଜଳବାୟୁ:- ନିମ୍ନତା, ଦୋରସା, ଉର୍ବର, ବାଲି ଦୋରସା ଏବଂ ଚ.ଷ ୭.୮ ରୁ ୬.୫ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମାଟିରେ ପିଆଜ ଭଲ ହୁଏ ।

କିସମ:- ପିଆଜ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଯଥା- ଦେଶୀ ପିଆଜ ଓ ଭଲି ପିଆଜ ଭଲି ପିଆଜ ୩ ପ୍ରକାର

୧. ଧଳା ରଂଗ:- ପୁଷ୍ପା ହାଇବ୍ ରାଉଣ୍ଡ, ପାଟଣା ହାଇବ୍ ପଞ୍ଜାବ ୪୮, ପୁଷ୍ପା ହାଇବ୍ ଇତ୍ୟାଦି

ହଳଦିଆ ରଂଗ - ଆର୍ଲିଗ୍ରାନୋ, ଆର୍କା ପିତାମର

ବ୍ରାଉନ୍ ସ୍କାନିସ୍ ଇତ୍ୟାଦି

ଆର୍କା ନିକେତନ, ପୁଷ୍ପାରେଡ଼, ଏଗ୍ରି ପାଉଣ୍ଡ ଲାଇଟ୍ ରେଡ଼, ଏଗ୍ରି ଫାଉଣ୍ଡ ଡାର୍କରେଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ।

୨. ଦେଶୀ ପିଆଜ ବା ଛୋଟ ପିଆଜ:- **** ଦେଶୀ ପିଆଜ କୋଲା ଲଗାଯାଏ ଓ ଭଲ ପିଆଜକୁ ମଞ୍ଜିରୁ ଚାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଲଗାଯାଏ । ସାଧାରଣତଃ ପିଆଜ ଚାଷ ପାଇଁ ବର୍ଷା ଦିନରେ *****

ତଳିଯେବା ପ୍ରସ୍ତୁତ :- ଏକର ପ୍ରତି ୪ ରୁ ୫ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଶୀତଦିନିଆ ଓଲି ପିଆଜ ଚାଷ ପାଇଁ ଡ଼ଫ୍ ଡ଼ଫ୍ ଡ଼ଫ୍ ଡ଼ଫ୍ ମାସରେ ମଞ୍ଜିକୁ ସାଧାରଣତଃ ୧୫ ସେ.ମି ଉଚ୍ଚ ତଳିପତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଏକର ପିଆଜ ଚାଷ ପାଇଁ ୨୦୦ ବର୍ଗମିଟର ତଳିପତି ଦରକାର କରିଥାଏ । ପ୍ରସ୍ତୁ ୧ ମିଟର ଓ ଲମ୍ବ ସୁବିଧା । ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଏ । ବିହନ ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜିକୁ ବିଶୋଧନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଦେଶୀ ଗୋ ମୁତ୍ର ବା ବାଜାମୁତ୍ର ବା ଟ୍ରାଇକୋଡାମୀରେ ବିହନ ବିଶୋଧନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୋମୁତ୍ରରେ ବିଶୋଧନ କରୁଥିଲେ ୧ ଲିଟର ଗୋମୁତ୍ରରେ ୧୦ ଲିଟର ପାଣି ମିଶାଇ ଓ ଟ୍ରାଇକୋଡାମୀରେ ୧ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ ବାଜାମୁତ୍ର ବିଶୋଧନ କରୁଥିଲେ ମଞ୍ଜିରୁ ଚୋପାର ମୋଟାଇ ହିସାବରେ ସୂତା କପଡାରେ ବାନ୍ଧି ମଞ୍ଜିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋମୁତ୍ର ଓ ବାଜାମୁତ୍ର ଦ୍ରବଣରେ ବୁଡାଇ ଛାଇରେ ଶୁଖାଇ ୨୦/୩୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ବୁଣାଯିବା ଦରକାର । ତଳିପତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମୟରେ ବର୍ଗ ମିଟର ପ୍ରତି ୫ କି.ଗ୍ରା ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ କିମ୍ବା ୩ କି.ଗ୍ରା ଜିଆଖାତ ଏବଂ ୫୦ ଗ୍ରାମ୍ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ଓ ୧୦ ଗ୍ରାମ୍ ଟ୍ରାଇକୋଡାମୀ ଭିରିଡେକୁ ଖତରେ ଗୋଳାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୋମୁତ୍ରରେ ବିଶୋଧନ କରୁଥିଲେ ୧ ଲିଟର ଗୋମୁତ୍ରରେ ୧୦ ଲିଟର ପାଣି ମିଶାଇ ଓ ଟ୍ରାଇକୋଡାମୀରେ ୧ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ୍ ବାଜାମୁତ୍ର ଡ଼ଫ୍ ଡ଼ଫ୍ ବିଶୋଧନ କରୁଥିଲେ ମଞ୍ଜିରୁ ଚୋପାର ମୋଟାଇ ହିସାବରେ ସୂତା କପଡାରେ ବାନ୍ଧି ମଞ୍ଜିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଗପମୁତ୍ର ଓ ବାଜାମୁତ୍ର ଦ୍ରବଣରେ ହିସାବରେ ସୂତା କପଡାରେ ବାନ୍ଧି ମଞ୍ଜିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଗପମୁତ୍ର ଓ ବାଜାମୁତ୍ର ଦ୍ରବଣରେ

ବୁଡାଇ ଛାଇରେ ଶୁଖାଇ ୨୦/୩୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ବୁଣାଯିବା ଦରକାର । ତଳି ପତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମୟରେ ବର୍ଗମିଟର ପ୍ରତି ୫ କି.ଗ୍ରା ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ କିମ୍ବା ୩ କି.ଗ୍ରା ଜିଆ ଖାତ ଏବଂ ୫୦ ଗ୍ରାମ୍ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ଓ ୧୦ ଗ୍ରାମ୍ ଟ୍ରାଇକୋଡାମୀ ଭିରିଡେକୁ ଖତରେ ଗୋଳାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଚାରା ରୋପଣ ପୂର୍ବରୁ ଜମିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଷ କରି ମାଟି ଗୁଣ୍ଡ କରାଯିବା ଦରକାର । ଜମିରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଜୈବିକ ଖାଦ୍ୟ ମିଶା ଛୋଟ ଛୋଟ ପଟାଳୀରେ ଭାଙ୍ଗି ଧାଡ଼ିକୁ ୨୦ ସେ.ମି ଓ ୧୦ ଟି.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ରୋପଣ କରାଯାଏ ।

ଏହା ସହିତ ଆଜିକାଲି ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜୈବିକ ସାର ବଜାରରେ ମିଳିଲାଣି, ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯତ୍ନ ଓ ଜଳସେଚନ:- ଚାରାଗୁଡ଼ିକ ଶୀତଦିନେ ୬୦ ରୁ ୭୦ ଦିନ ଓ ବର୍ଷାଦିନେ ୫୦ରୁ ୫୫ ଦିନ ହୋଇଗଲେ ଲଗାଯାଏ । ଚାରା ରୋପଣର ୨୫/୩୦ ଦିନ ଓ ୪୦ ରୁ ୪୫ ଦିନରେ କୋଡାଖୁଆ କରି ଅନାବଛା ଗଛ ସଫା କରିବା ଦରକାର । ପିଆଜର ଚେର କମ୍ ଗଭୀରରେ ରହୁଥିବାରୁ କମ୍ ବ୍ୟବଧାନରେ ଜଳସେଚନର ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ଏହାର ଚେର ଉପରେ ରହୁଥିବାରୁ କମ୍ ଗଭୀରରେ କୋଡାଖୁଆ କରିବା ଦରକାର । ଶଷା ବାହାରିବା ଷଷା ଭାଙ୍ଗି ଦେବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ଅମଳ କମିଯାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ୧ ପିଆଜରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମୂଳସଜା ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ମାଟି ଓ ବିହନକୁ ଟ୍ରାଇକୋଡାମୀ ଭିରିଡେରେ ବିଶୋଧନ କରିଥିଲେ ଏହି ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୨. ଉଜୁଣାପୋକ:- (ପ୍ରପସ୍) ଏହି ପୋକର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ପୋକ ସହଣା କିସମ ଆର୍କାନିକେତନ, ପୁଷ୍ପା ରତ୍ନା ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ପିଆଜକୁ ସହଳ ଲଗାଇବା । ଫସଲରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧ, ହାଣ୍ଡି !ଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ରୋଗ ହୋଇନଥାଏ । ଏହା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବଜାରର ଅନେକ ଜୈବିକ ଔଷଧ ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣି ।

ଅମଳ:- ପିଆଜ କିସମ ଅନୁସାରେ ୯୦-୧୫୦ ଦିନରେ ଅମଳ କରାଯାଏ । ଛୋଟ କିସମ ବା ଦେଶୀ କିସମ ୮୦-୧୦୦ ଦିନ ଓ ଓଲି କିସମ -୧୦୦-୧୫୦ ଦିନରେ ଅମଳ ହୁଏ । ଗଛର ଅଧା ପତ୍ର ଶୁଖିବାର ୭ ଦିନ ପରେ ଅମଳ କରାଯାଏ । ଅମଳ ୧୫ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଜଳସେଚନ ବନ୍ଦ କରାଯାଏ । ଗଛକୁ ଉପାଡି ଜମିରେ ୨/୩ ଦିନ ଯାଏ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ଜମିରେ ରଖାଯାଏ ଯେପରି ପିଆଜ ଖରାକୁ ଦେଖାନଯାଏ । ପରେ ୭ ଦିନ ଛାଇରେ ରଖି ୨/୨୫ ସେ.ମି ବେକ ରଖି ଗଛ କଟାଯାଏ । ଏକର ପ୍ରତି ଛୋଟ ପିଆଜ ୬୦-୭୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଓ ଓଲି କିସମ ୧୦୦-୧୧୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଓ ଜିଆଖାତ	୩ରୁ ୪ ଟନ୍ ୧.୫ ରୁ ୨ ଟନ୍	ଶେଷ ଓତବାଷ ସମୟରେ
ରକ୍ତ ଫସ୍‌ପେଟ୍	୧୨୦ କେ.ଜି	ଶେଷ ଓତବାଷ ସମୟରେ
ନିମ୍ନ ବା କରଜ ପିଡିଆ	୧୨୦କେ.ଜି	ଶେଷ ଓତ ବାଷ ସମୟରେ
୩ କେ.ଜି ପିଏସି ଓ ୩ କେ.ଜି ଅଜୋଟବ୍ୟାକୁର	୫୦ କେ.ଜି ଖତ ସହିତ ୨ ଦିନ ଆଗରୁ ମିଶାଇ	ଶେଷ ଓତ ବାଷ ସମୟରେ
ଜାବାମୁତ୍ର ଓ ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନରେ ୫ ଥର

ଆଲ-କମ୍‌ସେପୁ ଇନିସିଏଟିଭିଭ୍

E-mail-iinitiative@yahoo.com

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଚାଷ

ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକପ୍ରିୟା ପରିବା । ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଖଣିଜ ଲବଣ, ଭିଟାମିନ୍ ଥାଏ । ଏହା ସହିତ ବିଲାତି ବାଇଗଣରେ ଲାଇକୋପିନ୍ ନାମକ ପଦାର୍ଥ ରହିଛି । ଯେଉଁଥିରୁ ଆଖି, ଆକ୍ଟିପକ୍ସ ତିଆରି ହୁଏ । ତଟକା ଫଳ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟତୀତ ବିଲାତି ବାଇଗଣରୁ ସସ୍, କେଚପ୍, ଆଚାର, ଚଟଣି ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଜଳବାୟୁ ଓ ମୃତ୍ତିକା:- ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଚାଷ ପାଇଁ ୨୦-୨୫ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍ ସିୟସ୍ ଉତ୍ତମ ଦରକାର ହୁଏ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବିଲାତି ବାଇଗଣ ବାହାରିଲାଣି ଯାହାକି ୨୫-୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍ ସିୟସ୍ ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟରେ ଚାଷ ହୋଇପାରୁଛି । ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଜଳ ନିଷ୍କାସିତ ହେଉଥିବା ଉର୍ବର ଦୋରସା ମାଟିରେ ଭଲ ହୁଏ । ବିଲାତି ବାଇଗଣ ୭-୮.୫ ଅଞ୍ଚଳ ପରେ ଭଲ ବଢେ ଓ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ ।

କିସମ:- ଆମ ଦେଶରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଗଛରେ ପ୍ରଥମେ ତାଳବୁଦ୍ଧି ଘଟେ । ଏହାପରେ ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଆସେ କିନ୍ତୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ଏକ ସମୟରେ ତାଳପତ୍ର ବୁଦ୍ଧି ଘଟିବା ସହିତ ଫୁଲ ଓ ଫଳ ମଧ୍ୟ ଧରିଥାଏ ।

ବିଲାତି ବାଇଗଣର ଉନ୍ନତ କିସମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫଂଜାବ କେଶରୀ, ଫଂଜାବ ଛୁଆରା, ଉତ୍କଳ କୁମାରୀ, ଉତ୍କଳ ଦୀପ୍ତି, ଉତ୍କଳ ଉର୍ବଶୀ, ଉତ୍କଳ ପଲ୍ଲବୀ, ଉତ୍କଳ ରାଜା, ଆହୁରୀ ଅନେକ କିସମ ଅଛି । ଏହା ସହିତ ଅନେକ ଶଙ୍କର କିସମ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯଥା:- ଆକା, ରକ୍ଷକ, ଆକା, ସମ୍ରାଟ, ପୁଷ୍ପା, ହାଲଡିଡ୍, ପୁଷ୍ପା, ହାଲଡିଡ୍ -୧, ୦ଘଜ- ରେଡ୍ ପଲ୍, ଏମ୍ ୪୧ ଇତ୍ୟାଦି ।

ତଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବିଶୋଧନ:- ପ୍ରାୟ ୮୦ ବର୍ଗମିଟର ଜମିକୁ ଉଚ୍ଚ ତଳିଘେରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ମଂଜି ବୁଣିଲେ ଏକ ଏକର ପାଇଁ ଚାବା ମିଳିଥାଏ । ତଳି ଘେରା ୧୫ସେ.ମି ଉଚ୍ଚ, ୧ ମିଟର ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ଲମ୍ବ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଏଥିରେ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମି.ରେ ୫ କି.ଗ୍ରା ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବା ୩ କି.ଗ୍ରା ଜିଆ ଖତ ସହିତ ଡଃଡ଼ ଗ୍ରାମ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ଓ ୧୦୦ ବର୍ଗମିଟର ପ୍ରତି ୧୦ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏହା ସହିତ ବିହନକୁ କି.ଗ୍ରା ପ୍ରତି ୫ ଗ୍ରାମ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିତରେ ବା ବାଜା-ମୃତ ବା ଦେଶୀ ଗୋମୂତ୍ରରେ ବିଶୋଧନ କରି ୨୦ରୁ ୩୦ ମିନିଟ୍ ଛାଇରେ ଶୁଖାଇ ଧାତିରେ ବୁଣିବା ଦରକାର । ତଳିଘେରା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖରା ପଡୁଥିବା ଦରକାର । ତଳି ୩୦ ରୁ ୪୦ ଦିନରେ ରୋଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ । ରୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ତଳିକୁ ଜୀବାଣୁ ସାରରେ P.S.B କଲଚର୍ ୨ କି.ଗ୍ରା ଓ ଆଜୋସ୍ପିରିଲମ୍ ୨ କି.ଗ୍ରା ସହିତ ୧୦ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ୨୦ ରୁ ୩୦ ମିନିଟ୍ ଚାବାକୁ ବୁଡାଇ ଲଗାଯିବା ଦରକାର । ଧାତିକୁ ଧାତି ୨ ଫୁଟରୁ ୩ ଫୁଟ ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୧.୫ ରୁ ୨ ଫୁଟରେ ଲଗାଯାଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ତଳି ରୋଇବାର ୧୦-୧୫ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଜମିକୁ ୩/୪ **** ଚାଷ କରି ମାଟି ଶୁଷ୍କ କରିବା ପରେ ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଜୈବିକ ଖାଦ୍ୟ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏହା ସହିତ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜୈବିକ ସାର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ।

ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଚାବା ଲଗାଇବାର

୨୫-୩୦ ଦିନ ଓ ୪୦/୪୫ ଦିନ ୨ ଥର ଘାସ ବଢିବା ପୂର୍ବରୁ କୋଡା ଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ହୁଡା ହେବା ଦରକାର । ଫସଲରେ ଯଦି ଛାଦିକରଣ କରାଯାଏ ତେବେ କମ୍ ଘାସ ହେବା ସହିତ କମ୍ ଜଳ ଦରକାର କରିଥାଏ । ଛାଦିକରଣ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବା ନଡା ବା ଶୁଖିଲା ଘାସ ଲଟାରେ କରାଯିବା ସହିତ **After Native** ଜଳସେଚନ କଲେ ଭଲ । ମାଟିର ଡଃଡ଼ ଚାହିଁ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଗଛ ବଢିଗଲେ ଏହାକୁ ବାନ୍ଧି ସିଧା ରଖିବା ଦରକାର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଫସଲରେ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା ସୁବିଧା ହୁଏ । ଅମଳ ବୁଦ୍ଧି ପାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବାଉଁଶ ବା ଜି.ଆଇ ତାର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ବିଲାତି ବାଇଗଣରେ ମୁଖ୍ୟତଃ- ସହଳ ପତ୍ରପୋଡା, ଫିମି ଜନିତ ଝାଉଁଳା ରୋଗ, ଜୀବାଣୁଜନିତ ଝାଉଁଳା, ପତ୍ରଚିତା ରୋଗ, ପତ୍ର କୁଚିତ ରୋଗ, ସୂତଜୀବ ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ରୋଗ ପରିଚାଳନା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

୧.୧ ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ- ଜମିର ପୂର୍ବ ଫସଲର ଅଂଶ ବିଶେଷ ଓ ଜମିରୁ ଅନାବନା ଘାସ ଲଟା ସଫା କରିବା ।

୧.୨ ନିର୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ବା ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ମଞ୍ଜି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ।

୧.୩ ଅଧିକାଂଶ ଭୂତାଣୁ, ବାଜାଣୁ ଜନିତ ରୋଗ ନିଦାନ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାନ୍ତି । କେବଳ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ତଳି ବ୍ୟବହାର ବା ସୁସ୍ଥ ଗଛର ମଞ୍ଜି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୧.୪ ରାସାୟନିକ ସାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ବା ଅଧିକ ଫଳ ଆଶାରେ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟସାର (ବିଶେଷ କରି ଯବକ୍ଷୀରଜାନ) ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ

୧.୫ ଭଲ ଭାବେ ସଜିଥିବା ଖତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୧.୬ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ବା ତାଳପତ୍ର ଫସଲ କିଆରିଠାରୁ ଦୂରରେ ପୋତନ୍ତୁ ବା ପୋତନ୍ତୁ ।

୧.୭ ଫସଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଗେଣ୍ଡୁ ଚାଷ ବା ବିଲାତି ବାଇଗଣ ଚାଷ ମଧ୍ୟରେ ଗେଣ୍ଡୁ ଗଛ ଲଗାନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସୂତ ଭୂମି ଜନିତ ରୋଗ ହେବ ନାହିଁ ବା କମ୍ ହେବ । ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ ।

୧.୮ ବିହନ ବା ମାଟି ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିତରେ ଦ୍ୱାରା କରନ୍ତୁ ।

୧.୮ ମାଟିରେ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ, ଜିଆଖତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ସର୍ବୋପରି ଫସଲରେ ଠିଆ ପାଣି ନ ରଖିବା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଧିକାଂଶ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଯିବ ।

୧.୧୦ କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାଜକୁ ଓ ଜୈବ ଉତ୍ପାଦରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଯାହାକି (କୃଷି ବିଭାଗ ଓ କୃଷି ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ଉପଲବ୍ଧ)

ମୁଖ୍ୟତଃ କ୍ଷତିକାରକ ପୋକ :- ଫଳବିଧା ପୋକ, ପତ୍ରସୁତଙ୍ଗି ପୋକ, ଧଳା ମାଛି, ଜଉପୋକ, ଅଷ୍ଟପଦୀ ଓ ଜଉପୋକ ଇତ୍ୟାଦି

୨.୧ ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ - ଖରାଦିନେ ମାଟିକୁ ଗଭୀର ଚାଷ କରିବୁ ।

- ୨.୨ ପୋକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରି ମାରିଦିଅନ୍ତୁ ।
- ୨.୩ ଶୋଷକ କୀଟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକର ପତ୍ର ୩୦/୪୦ ଟି ହଳଦିଆ ଅ ଠାଳିଆ ଯନ୍ତ୍ରା ବସାନ୍ତୁ ।
- ୨.୪ ପକ୍ଷୀ ବସିବା ପାଇଁ ଜମିରେ ୨୫/୩୦ ଟି ବାଉଁଶ କାଠି ପୋତନ୍ତୁ ।
- ୨.୫ ଉପକାରୀ କୀଟ ଯଥା:- ଇନ୍ଦ୍ରିଗୋପା ଭୃଙ୍ଗ, କରାବିତଭୃଙ୍ଗ, ବୁଡିଆଣି, ବାଘୁଆ ବାଜ, ସରୁ**** ଜମିରେ ସୁରକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ ।
- ୨.୬ ନିମ୍ନଜାତ ଔଷଧ, ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ଦହି ଦୁବଣ ଓ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
- ଏହା ସହିତ ଅମଳ ବୃକ୍ଷ ପାଇଁ ଜୈବିକ ହରମୋନ ଯଥା- ଅଣ୍ଡା ଟନିକ୍, ମାଛ ଟନିକ୍ **** ଲିଟର ପାଣିରେ ୧.୫ ରୁ ୨ ମି.ଲି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

ଅମଳ:- ବିଲାତି ବାଇଗଣ ୮୦ -୧୨୦ ଦିନରେ କିସମ ଅନୁସାରେ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଭଲ ଭାବେ ଚାଷ କଲେ ଏକର ପ୍ରତି ୧୫୦ ରୁ ୨୫୦ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ନିକଟ ବଜାରରେ ବିକ୍ରୀ ପାଇଁ ଫଳ ପୁରା ପାଚିଗଲେ ତୋଳାଯାଏ ଓ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇଲେ ହାଲକା ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗର ଫଳ ତୋଳି ଫଳକୁ ଛୋଟ ବଡ଼ ମଧ୍ୟମକୁ ଶ୍ରେଣୀ କରଣ କରି ବିକ୍ରୀ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବ୍‌କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖାତ ଓ ସବ୍‌କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖାତ	୫ ଟନ୍ ୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ଜିଆ ଖାତ ଓ ରକ୍ତ ଫସ୍‌ଫେଟ୍	୨ ଟନ୍ ଓ ୧୦୦ କେ.ଜି	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ନିମ୍ନ ପିଡିଆ	୧୦୦କେ.ଜି	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ
ପିଏସ୍ ପି ଓ ଅଜୋସ୍‌ବିଲିମ୍	୩ କେ.ଜି ୩ କେ.ଜି	ଶେଷ ଓଡ଼ିଆ ସମୟରେ ୫୦ କେ.ଜି ଖାତ ସହିତ ୪୮ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ମିଶାଇଲା ପରେ ପ୍ରୟୋଗ
ଜୀବାମୃତ ଓ ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଚାବା ରୋପଣର ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ପରେ ୫ ଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପୋଚଳ ଚାଷ

ଲଗାକାତାୟ ପରିବା ମଧ୍ୟରେ ପୋଚଳ ଏକ ଅର୍ଥକାରୀ ଓ ସୁସ୍ଥ ପରିବା । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ପୋଚଳ ଚାଷ କରାଯାଏ । ସାମ୍ବଲ ପାଇଁ ପୋଚଳ ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ଏହାର ଅନେକ ଔଷଧିୟ ଗୁଣ ରହିଛି । ଏହା କ୍ୟାନସର ପରି ରୋଗକୁ ଭଲ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ଜଳବାୟୁ:- ପୋଚଳ ଉଷ୍ମ ଓ ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁରେ ଭଲ ବଢିଥାଏ । ପୋଚଳ ଅତ୍ୟଧିକ ଥଣ୍ଡା ଓ ବରଫପାତ ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏହି ଫସଲ ପାଣିର ଅଭାବ ସହ୍ୟ କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ମାଟିର ସକ୍ତସକ୍ତିଆ ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଶୀତ କମ୍ ଓ ବସନ୍ତ ଋତୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ଆରମ୍ଭରେ ତଳ ଭଲ ବଢିଥାଏ ।

ମୃତ୍ତିକା:- ନିଗିଡା, ଦୋରସା, ଉର୍ବର, ମଟାଳ ମାଟି ପୋଚଳ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ନଦୀ ପତା ମାଟିରେ ପୋଚଳ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

କିସମ:- ଅଲୌକିକ, ସର୍ଷି ରେଖା, ଲୋକାଲ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ ।

ଲଗାଇବା ସମୟ:- ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଅକ୍ଟୋବର ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଲଗାଯାଏ । ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚା ଜମିରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଲଗାଯାଏ । ନଦୀ ପତା ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ନଭେମ୍ବର ଶେଷ ଆଡକୁ ମଧ୍ୟ ଲଗାଯାଇପାରେ । ଡିସେମ୍ବର -ଜାନୁଆରୀରେ ଲଗାଇଲେ ଅଧିକ ଶୀତ ଯୋଗୁ ଗଛ ଭଲ ବଢେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଫଳ ତେରିରେ ଆସେ ।

ବିହନ:- ପୋଚଳ ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ବିହନ ରୂପେ ସାଧାରଣତଃ ଚେର କିମ୍ବା ଲଟା ବା ତଳ ଖଣ୍ଡକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ପୋଚଳ ଚେର ୨ ପ୍ରକାର । ମାଲ ଓ ଅଣ୍ଡିରା । ମାଲ ଚେରଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ରଭାଗରୁ ତଳଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମଶଃ ସରୁ ଉପରିଭାଗ ଚିକ୍କଣ ଓ ମସୃଣ । ଅଣ୍ଡିରା ଚେର ଦରଖିବାକୁ ମୋଟା, ଖଦ ଡିଆଁ, ଭାତୁଡିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯିଏ ଯାହା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ମାଲ, ଅଣ୍ଡିରା ଚେର ସଠିକ୍ ନିରୂପଣ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ଚାଷମାନେ ମାଲ, ଅଣ୍ଡିରା ଲଟା ବା ଚେରକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଦରକାର ।

ଚାଚା ପ୍ରସ୍ତୁତି :- ପୋଚଳ ଲଟା ବା ତାଳରୁ ଚାଚା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ଷା/ହେଲା ପରେ ଜୁଲାଇରୁ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଜମିରୁ ପାକଳ ଲଟା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ । ସଂଗୃହିତ ଲଟାଗୁଡ଼ିକ ମାଲ ଅଣ୍ଡିରା ଅଲଗା କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଣ୍ଡରେ ୨ ବା ୩ଟି ଗଣ୍ଡି ରଖି ଲଟାଗୁଡ଼ିକ ଜୈବିକ ଉପାୟରେ ବୀଜା-ମୃତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିତରେ ବିଶୋଧିତ କରିବା ପରେ ଚେର ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଦେଶୀୟ ହରମୋନ ମହୁ+ ପାଣି (୧: ୧) ରେ ଯେ କୌଣସି ୨ ଗଣ୍ଡି ବିଶିଷ୍ଟ ଲଟାର ଗୋଟିଏ ଗଣ୍ଡି ବୁଡାଇ ଓ ୩ ଗଣ୍ଡି ବିଶିଷ୍ଟ ଲଟାର ୨ ମୁଣ୍ଡ ଉପଚାର କରି ସେହି ଉପଚାରିତ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି (ବାଲି+ ମାଟି+ ଖାତ ପଲିଥିନରେ ପୋତାଯାଏ । ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଲିଥିନ ମୁଣ୍ଡରେ ୪୦ ରୁ ୫୦ ଦିନ ପରେ ଚାଚା ହୋଇଯାଏ । ଜମିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚାଚା (୪୫ ସେ.ମି * ୩୦ ସେ.ମି) ରେ ଏକ ଏକର ଜମିରେ ପୋଚଳ ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ୨୭୦୦ ରୁ ୪୦୦୦ ଗୋଟି ଚାଚା ଦରକାର କରିଥାଏ । ଚାଷ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ୨ ପ୍ରକାର ପ୍ରଣାଳୀ ଯଥା:- ୧. ତଳେ ମଡାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ ୨. ରଞ୍ଜା ପ୍ରଣାଳୀ

୧. ତଳେ ମଡାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ: ଧୂପତକୁ ଧାଡି ୧.୫ ମି * ମନ୍ଦାକୁ ମନ୍ଦା -୧ ମି

୨. ରଞ୍ଜା ପ୍ରଣାଳୀ :- ଧାଡିକୁ ଧାଡି * ବୁଢ଼ାକୁ ବୁଢ଼ା -୧ମି* ୧ମିରେ

ମାଲ ଓ ଅଣ୍ଡିରା ଗଛର ଅନୁପାତ ୧ଟି ଅଣ୍ଡିରା ଓ ୨ଟି ମାଲ ଅଣ୍ଡିରା ଗଛ ଲଗାଇବା ଦରକାର ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଜମିକୁ ୨/୩ ଓଡ ଚାଷ କରି ମାଟି ଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଏ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ୪୫ ସେ.ମି * ୩୦ ସେ.ମି ଗଭୀରରେ ଗାତ ଖୋଳି ୧୦/୧୫ ଦିନ ଖରା ଦେଇ ଅନୁମୋଦିତ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନ୍ତ୍ର:- ୨ରୁ ୩ ଥର କୋଡାଖୁଆ କରି ଜମିକୁ ଘାସମୁକ୍ତ ରଖାଯାଏ । ପୋଚଳ ଲଟା ବଢି ହୁଡାକୁ ଘୋଡାଇ ଦେବା ପରେ ହାତରେ ଘାସ ବାଛି ଜମିକୁ ଘାସମୁକ୍ତ ରଖିବା ଦରକାର । ରଞ୍ଜା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚାଷ କରୁଥିଲେ ଜମିକୁ ଛାଦିକରଣ (ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବା ନଡା ବା ଶୁଖିଲା ଘାସ ଲଟା) କରିବା ଦ୍ୱାରା ଘାସ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜଳ କମ୍ ଦରକାର କରିଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅମଳ ବଢିଥାଏ ।

ହରମୋନ ପ୍ରୟୋଗ:- ପୋଚଳ ୨ ପ୍ରକାର ଗଛ ଥିବାରୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫୁଲ ଫୁଟି ଥାଏ । ପରାଗ ସଂଗମ ନ ହେଲେ ଫୁଲ ସଂଗମ ନ ହେଲେ ଫୁଲ ଜମି ଶୁଖି ପଡେ । ତେଣୁ ହରମୋନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଫଳ ଧରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ଦୈନିକ ହରମୋନ ମାଛ ଚନିକ୍ ବା ଅଣ୍ଡା ଚନିକ୍ ଲିଟର ପାଣିରେ ୨ରୁ ୨.୫ ମି.ଲି ମିଶାଇ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ଲିଟର ପାଣି ପ୍ରୟୋଗ ସକାଳ ବା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ୨୦/୩୦ ଦିନରେ ୧/୨ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

ଜଳସେଚନ:- ଚାଚା ଲଗାଇବା ପରେ ମନ୍ଦାରେ ପାଣି ଦିଆଯାଏ । ଇଲ-ସ୍ପରସ୍ ଘବସ୍ପରସ୍ ଜଳସେଚନ କଲେ କିମ୍ବା ବୃନ୍ଦା ଜଳସେଚନ କଲେ କମ୍ ଦଳ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଜୈବିକ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିବା ଦରକାର । ଶୀତ ବା ଖରାଦିନେ ଜମିର ବଡରକୁ ଚାହିଁ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ମୋଟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ କାଙ୍କଡିଆ ଫଳବିଧା ପେ ।କ ଲାଗିଥାଏ ଓ ରୋଗ ହିସାବରେ ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ, ପତ୍ରପୋଡା ରୋଗ, ମୂଳସଜା ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ । ଏଥି ସମନ୍ୱିତ ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା କଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

୧. ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ ୧.୧-ଖରାର ଖରାଡିଆ ଚାଷ (ଖରାଦିନେ କରିବା ଦରକାର) ୧.୨- ନିମ୍ନ ମୁଣ୍ଡ ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଲଟା ଫସଲ ପରେ ଧାନ ଚାଷ ୧.୩- ଠିକ୍ ଦୂରତାରେ ଗଛ ଲଗାଇବା

୧.୪- ତେରିରେ ଲଗାଇଲେ ପାଉଁଶିଆ ରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ୧.୫- ସଠିକ୍ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ

୨. ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରଣାଳୀ ୨.୧- ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା

୨.୨- ଫସଲ ଅମଳ ସମୟରେ ଗଛକୁ କ୍ଷତି ନକରିବା

୨.୩- ହାତରେ ସଂଗ୍ରହ କରି କ୍ଷତିକାରକ ଭୂଙ୍କ ଓ
ପୋକକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ୨.୪- ଏକର ପ୍ରତି ୩୦/୪୦ଟି ଫଳମାଛି
ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଇ ଫଳମାଛିକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ମାରିଦେବା

୩. ଜେବିକ ପ୍ରଣାଳୀ ୩.୧- ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପା ଭୂଙ୍କ, ବୁଡିଆଣି, କଙ୍କି ଆଦି କୀଟ
ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ୩.୨ ଏକର ପ୍ରତି ୩୦ଟି ପକ୍ଷୀ ଆଗ୍ରହ ସ୍ଥଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ୩.୩ ପ୍ରତି ୧ କେ.ଜି ବିହନ ପାଇଁ ୫୦୦ ୧୦ ଗ୍ରାମ୍
ତ୍ରାଉକୋଡାର୍ମା ଭିରିଡେ କଲଚର ମିଶାଇ ବିହନ ବିଶୋଧନ କରିବା

୩.୪ ନିମଜାତ ଔଷଧ (ନିମ ତେଲ, ନିମ ପାଚନ
ପାଣି, ନିମ ମଞ୍ଜି ***) ଓ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ଦହି ଦ୍ରବଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା

ଅମଳ- ଚେର ଲଗାଇବା ୯୦ରୁ ୧୨୦ ଦିନରେ ଅମଳ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତଳ ବା ଲଟା ଲଗାଇବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ୭୫ରୁ ୮୦ ଦିନରେ
ଫଳ ତୋଳିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଫଳଧାରଣାର ୧୫ରୁ
୧୮ ଦିନରେ ଫଳ ତୋଳାଯାଏ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ଫଳ ତୋଳିଲେ ଅଧିକ
ଫଳ ଧରିଥାଏ ଓ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସବୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖାତ ଓ ସବୁ ଗୋବର ଖାତ	୫ କେ.ଜି ୫ କେ.ଜି	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଜିଆ ଖାତ	୨ କେ.ଜି	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ନିମ ପିଡିଆ	୫୦ ଗ୍ରାମ୍ (୨୫+୨୫)	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ୨୫ ଗ୍ରାମ୍ + ୨୫ ଗ୍ରାମ୍ ୩୦-୩୫ ଦିନ ପରେ)
ରକ୍ତ ଫସ୍ ପେଟ୍	୨୫ ଗ୍ରାମ୍	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଜୀବାମୃତ	୨୦୦ ଲିଟର	ଚାରା ଲଗାଇବା ୨୫ ଦିନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୫/୬ ଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ମକ୍କା ଚାଷ

ମକ୍କା ଏକ ଶସ୍ୟ ଜାତୀୟ ଫସଲ । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ମକ୍କା ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ ଚାଷ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେଲାଣି । ଧାନ ପରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଜାତୀୟ ଫସଲ ହିସାବରେ ସ୍ଥାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ରହିଛି । ଏଥିରୁ ମଣିଷ ଖାଦ୍ୟ, କୁକୁଡ଼ା ଖାଦ୍ୟ ଓ ମାଛ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଯଥା: କଞ୍ଚା ମକ୍କାକୁ ସିଝାଇ ଖିଆଯାଏ । ମକ୍କା ଦାନାକୁ ସୁପ୍, ସାଲାଡ଼, ପରିବା ମକ୍କାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସାଦ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଜଳବାୟୁ:- ଉଷ୍ମ ଓ ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁରେ ମକ୍କା ଚାଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଗରମ ଶୀତ ଋତୁରୁ ଅଧିକ ବା ଅଧିକ ଶୀତ ୧୦ଡିଗ୍ରୀରୁ କମ୍ ହେଲେ ମକ୍କା ଭଲ ହୋଇନଥାଏ ।

ମୃତ୍ତିକା:- ମକ୍କା ଚାଷ ପାଇଁ ଦୋରସା, ବାଲିଆ ଦୋରସା, ନିଗିଡ଼ା ପତ୍ତୁ ମାଟି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାଟିର ପ.ହ ୬.୫ ରୁ ୭.୫ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ଭଲ ।

ବୃତ୍ତିବା ସମୟ :- ମକ୍କା ବର୍ଷା ଋତୁରେ ଜୁନ୍, ଶୀତ ଦିନେ ଅକ୍ଟୋବର, ଖରାଦିନେ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ।

ବହନ, ବିଶୋଧନ ଓ ବୃତ୍ତିବା ପ୍ରଣାଳୀ:- ଏକର ପ୍ରତି ୬ରୁ ୭ କି.ଗ୍ରା ବିହନ ଦରକାର କରେ । ବିହନ ବୃତ୍ତିବା ପୂର୍ବରୁ ବିହନକୁ ଜୈବିକ ବିଶୋଧନ (ଦେଶୀମୂତ୍ର, ବାଜାମୂତ୍ର ବା ଗ୍ରାଛକୋଡ଼ାମାଁ ଭରିତେ ବିଶୋଧନ କରିବା ଦରକାର । ଧାତି ଧାତି ୨ ଫୁଟ ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୨୫ ରୁ ୩୦ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ବୃତ୍ତିବା ଦରକାର କରିଥାଏ । ମକ୍କା ୨ ପ୍ରକାର -କମ୍ପୋଜିଟ୍ ଓ ଶଙ୍କର କିସମ ଯଥା -ବିଜୟା, ଗଙ୍ଗା, ଜବାହର, ତେଜାନ -୧୦୩, ତେଜାନ-୧୦୭, ଇଣ୍ଡାମ୍ -୩, କିରଣୀ, ମାଧୁରୀ, ପ୍ରିୟା ଇତ୍ୟାଦି

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଜମିକୁ ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ ଗୁଣ୍ଡ ଚାଷ କରି ମାଟିକୁ ମଇ ଦେଇ ଜମିକୁ ସମତୁଲ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ମାଟିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଖାତ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜୀବାଣୁ ସାର ଓ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ।

ଅନ୍ତରାଷ:- ମକ୍କା ଗଜା ହେବାର ତୃତୀୟ ଓ ଷଷ୍ଠ ସପ୍ତାହ ବେଳକୁଜମିକୁ କୋଡ଼ାଖୁଆ କରି ଘାସ ବାଛି ହୁଡ଼ା ଟେକି ଦେବା ଦରକାର । ଜମିରେ ଛାଦିକରଣ

କଲେ ଘାସ କମ୍ ହୁଏ ଓ କମ୍ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ଏହା ସହିତ ଅଧିକ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ବର୍ଷାଦିନେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ଓ ଶୀତ ଓ ଖରାଦିନେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଦରକାର କରିଥାଏ । ଜମିର ବଡ଼ରକୁ ଦେଖି ଜଳସେଚନ କରିବାକୁ ପଡେ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଠିଆ ପାଣି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଫୁଲ ଧରିବା, ଦାନ ବାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ମକ୍କା ଫସଲରେ ସାଧାରଣତଃ ପତ୍ରଦାଗ, ପତ୍ରପେଡ଼ା, କାଣ୍ଡପତା ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବିହନ ବିଶୋଧନ କଲେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ବା କମ୍ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ସହିତ ମକ୍କା ଫସଲରେ କାଣ୍ଡବିକ୍ଷା, ଭଣ୍ଡା ଖିଆ ପୋକ, ଜର ପୋକ ଆଦି ଲାଗିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ନିମ୍ନ ଜାତ ଔଷଧ (ନିମ୍ନ ପାଚକ ପାଣି, ନିମ୍ନତେଲ, ନିମ୍ନର ମଞ୍ଜି **** ଓ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ସହିତ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଜୈବିକ ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । *** ବିଜ୍ଞାନ ଗାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗ୍ରାଛକୋଡ଼ାମାଁ ଚିଲୋନିସର **** ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ ରୁ ୨୫ ହଜାର ୧୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୪ରୁ ୬ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ କାଣ୍ଡବିକ୍ଷା ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରେ ।

ବିଶେଷ କରି ମକ୍କା ଫସଲରେ ଶୁଆ ପ୍ରଧାନ ଶତୁ । ଶୁଆ ମକ୍କା ଫସଲର ଅବରଣକୁ କରି ଦାନ ଖାଇଦିଅନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଜମିରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଟିଣ ଡାବା ବା ବାଜା ବଜାଇ ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ, ନଡ଼ାରେ ପାଳଭୂତ କରି, ଟିକଟିକ୍ କରୁଥିବା **** ବା କ୍ୟାସେଟ୍ ଫିଡ଼ାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଏ ।

କଞ୍ଚା ମକ୍କା ଶିଝାଇ ଖାଇବା ପାଇଁ ମକ୍କାର ଛୁଟି ଶୁଖିଲା ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ଅମଳ କଲେ ଏହି ସମୟରେ ନରମ ଥାଏ ଓ ଏହାକୁ ବଜାରରେ ବିକ୍ରୀ କଲେ ଅଧିକ ଆୟ ହୋଇଥାଏ ।

ମଞ୍ଜି ଅମଳ କରିବାର ଥିଲେ ଭଣ୍ଡାଟୋପା ହଳଦୀଆ ଓ ଦାନ ପାକଳ ହେଲେ ଅମଳ ହୁଏ । ଭଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକୁ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ମକ୍କାଛତା ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅମଳ କରାଯାଏ । ଏକର ପ୍ରତି ହାରାହାରି ୩୧୨-୧୫ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖାତ ଓ ଗୋବର ଖାତ	୫ ଟନ୍ ୫ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ଜିଆ ଖାତ	୧ ଟନ୍	ଶେଷ ଓଡ଼ଚାଷ ସମୟରେ
ପିଏସ୍ ପି	୩ କେ.ଜି	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ
ପିଏସ୍ ପି ଓ ଅଜୋଟବ୍ୟାଙ୍କୁର	୩ କେ.ଜି ୩ କେ.ଜି	୫୦ କେ.ଜି ଖାତ ସହିତ ୧୫ ଦିନ ଆଗରୁ ମିଶାଇ ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ
ନିମ୍ନ ପିଡିଆ	୧୦୦ କେ.ଜି	ଶେଷ ଓଡ଼ ଚାଷ ସମୟରେ ଚାଉ ରୋପଣର ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ପରେ ୫ ଥର
ଜୀବାମୂତ୍ର ଓ ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୦୦ ଲିଟର	ଗଛ ଉଠିବାର ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନରେ ୪ ଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ କଦଳୀ ଚାଷ

କଦଳୀ ଏକ ସୁସ୍ବାଦୁ ଓ ପୁଷ୍ଟିକାରକ ଫଳ । ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ପୁରାତନ ଫଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟସାର ଥିବାରୁ ଏହା କଂଚା ଓ ପାଚିଲା ଭାବରେ ଖିଆଯାଏ । ଗଛର କବଳରୁ ଦଉଡି, ଟିମ୍ବୁ ପେପର ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଏ ।

ମୂର୍ତ୍ତିକା:- ଦୋରସା ପତୁ ମାଟି, ବାଲିଆ ଦରୋସା, ଦୋରସା ମଟାଳ ମାଟିରେ କଦଳୀ ଚାଷ ଭଲ ହୁଏ । ମାଟିର ଅମ୍ଳତା ୪.୫ ରୁ ୭.୫ ମଧ୍ୟରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ମାଟିର ଚ.ଏ. ୬.୫ ରୁ ୭.୫ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ଖୁବ୍ ଭଲ । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସାଧାରଣତଃ ଲୋକମାନେ ବାଡି ବଗିଚାରେ କଦଳୀ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ବ୍ୟବସାୟିକ ଭିତ୍ତିରେ କଦଳୀ ଚାଷ ହୋଇପାରିବ ।

ଜଳବାୟୁ:- ଉଷ୍ମ ଓ ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁ କଦଳୀ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ୧୦ରୁ ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ ଉତ୍ତାପ ମଧ୍ୟରେ କଦଳୀ ଚାଷ ହୋଇପାରିବ । ବାତ୍ୟା କଦଳୀ ଗଛର ପ୍ରଧାନ ଶତ୍ରୁ । ସାଧାରଣତଃ ଓଡ଼ିଶାର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ପିଲ୍ଲୀମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତାତ ମୌସୁମୀ ବାୟୁ ପ୍ରଭାବରୁ ଅକ୍ଟୋବର ଓ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ପ୍ରବଳ ବ୍ୟା ହୁଏ । ଏହା ଫଳରେ କଦଳୀ ବଗିଚାର ବହୁତ କ୍ଷତି ହୁଏ । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାତ୍ୟା ହୁଏ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାତ୍ୟା ନିରୋଧକ ଗଛ ଲଗାଇବାମାନ କିସମ କଦଳୀ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ ।

କିସମ:- ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ୨ ପ୍ରକାର କଦଳୀ ଚାଷ କରାଯାଏ-ତରକାରୀ ହିସାବରେ-ବନ୍ତଳ, ପାଉଁଶିଆ ବନ୍ତଳ, ଗଜ ବନ୍ତଳ, ଚେପଟା ବନ୍ତଳ ଇତ୍ୟାଦି ଓ ପଚିଲା ହିସାବରେ, ଚମ୍ପା, ପାଟକପୁରା, ଗ୍ରାଣ୍ଡ -ନାନ ରୋବେଷ୍ଟା ଇତ୍ୟାଦି ।

ପୁଆ ବାଛିବା:- କଦଳୀ ଦୁଇପ୍ରକାର ପୁଆ ଦେଇଥାଏ । ୧.-ସିଂଗପୁଆ, ୨-ପାଣିପୁଆ

୧. ସିଙ୍ଗାପୁଆ-ଯାହାର ମୂଳ ବେଶ୍ ମୋଟା ଓ ପତ୍ର ଅଗ ଆଡକୁ କ୍ରମଶଃ ସରୁ ବା ଖଣ୍ଡା ପରି ଦେଖାଯାଏ ।

୨. ପାଣିପୁଆ -ଯାହାର ମୂଳ ସମାନ ଥାଏ ଓ ପତ୍ର ପୁଆ ଅବସ୍ଥାରେ ଓସାରିଆ ହୋଇଥାଏ ।

୨/୩ ମାସିଆ ନିରୋଗୀ ପୁଆ (ସିଂଗା) ବାଛି ଲଗାଇବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ଛାଡି “ଚସୁ” କଦଳୀ ଚାଷ ଲଗାଇ ଚାଷ କଲେ ରୋଗ ପୋକ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ଲଗାଇବା ସମୟ:- ଆଗେ କେବଳ ବର୍ଷାରତ୍ନ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ କଦଳୀ ଲଗାଇଯାଏଥିଲା । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଖରା ଦିନକୁ ଛାଡି ବର୍ଷା ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଲଗାଯାଇପାରିବ । ଯଥା -ଜୁନ, ଜୁଲାଇ, ଅକ୍ଟୋବର, ନଭେମ୍ବର ଓ ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ, ଯେଣା ପୋଷଣ (ଟିସୁ) କଦଳୀ ଚାଷ ଖରିଫ (ଜୁନ-ଜୁଲାଇ) ଓ ରବି (ଅକ୍ଟୋବର, ନଭେମ୍ବର) ମାସରେ ଲଗାଯାଇପାରିବ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଜମିକୁ ୨/୩ ଓଡ ଚାଷ କରି କିସମ ଅନୁସାରେ ୧.୫ ମି. ରୁ ୨ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ୨*୨*୨ ଫୁଟ ଗଭୀର ଗାତ ଖୋଳି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବଧାନରେ ୨ ଫୁଟ ଗଭୀରରେ ପୁଆ ଲଗାଯାଏ ।

ବିଶୋଧନ ଲଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ- ପୁଆ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପୁଆକୁ ଜୈବିକ (ବାଜାମୃତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା+ ଗୋବର ଘୋଳ) ରେ ବିଶୋଧିତ ଓ ଟିସୁ ଚାରାକୁ ଲଗାଯାଏ । ପୁଆ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଣା ଚେରକୁ କାଟିଦେବା ଦରକାର । କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ଭାବରେ ସଫା କରି ଦିଆଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ଗାତ ଖୋଳିବା ସମୟରେ ଉପର ମାଟି ଓ ଫୁଟ ଓ ତଳ ମାଟି ୧ ଫୁଟ ଅଲଗା ରଖାଯାଏ । ୧ ଫୁଟ ଉପର ମାଟି ସହିତ ଖାଦ୍ୟ ସାର ମିଶାଇ ଗାତ ପୂରଣ କରାଯିବାର ୬/୭ ଦିନ ପରେ ପୁଆ ବା ଚାରା ଲଗାଯାଇ ମାଟିକୁ ଭଲ ଭାବରେ (ଚାପି) ଦିଆଯାଏ ।

ରୁଆ ପରିଚାଳନା:- ସାଧାରଣତଃ କଦଳୀ ଗଛରେ ନୂଆ ପୁଆମାନ ଉଠିଥାଏ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ପୁଆରଖୁ ଅନ୍ୟ ପୁଆ କାଟି ପୁଆର ମଝି ଅଂଶରେ ୨.୫ ମି.ଲି କିରୋସିନି ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ପୁଆ ସତ୍ତାଯାଏ । ମାଟିକୁ ଜୈବିକ ଉପାଦାନ ମିଳିବା ସହିତ ମୂଳଗଛ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟସାର ପାଇଥାଏ ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- କଦଳୀ ଗଛର ମୂଳକୁ ମାଟି ଦେଇ ହୁଡା ଟେକିଦେଲେ ପାଣିଦେବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ମାଟିର ବଡରକୁ ଦେଖି ୭/୧୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । କଦଳୀ ଚାଷରେ ମନ୍ଦା ବା ନାଳୀରେ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । ଛାତିକରଣ ଓ ବୁନ୍ଦା ଜଳସେଚନରେ କମ୍ ଜଳ ଲାଗିବା ସହିତ ଅଧିକ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । କଦଳୀ ଚାଷରେ କମ୍ ବା ଅଧିକ ଜଳ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- କଦଳୀ ଗଛରେ କେତେ ପ୍ରକାର ରୋଗପୋକ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ପ୍ରତିକାର ନିହାତି ଜରୁରୀ ।

୧. ସିଗାଟୋକ ପତ୍ର ଦାଗ ରୋଗ:- ପତ୍ରରେ ହଳଦିଆ ବଳୟ ଥିବା ଅନେକ କଳାଦାଗ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ନିରାକରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଜୈବିକ ଔଷଧ -ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ଭିରିଡେ ୫ ଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସିଂଚନ କରାଯାଏ ।

୨. ଝାଉଁଳା ରୋଗ:- କାନ୍ଦି ଆସିବା ସମୟରେ ପତ୍ର ହଳଦିଆ ପଡି ଝାଉଁଳା ପଡେ । ଏହା ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ପୁଆ ବିଶୋଧନ ଓ ପରେ ୫ ଲିଟର ପାଣିରେ ୨୫ ଗ୍ରାମ୍ ଟ୍ରାଇକୋଟର୍ମା ମିଶାଇ ପ୍ରତି ଗଛ ମୂଳରେ ୫ ଲିଟର ପାଣି ଦିଆଯାଏ ।

୩. କାଣ୍ଡ ବିନ୍ଧା ପୋକ:- ଏହି ପୋକ କାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଗଛକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ- ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଜୈବିକ ଔଷଧ ଆଗ୍ନେୟାସ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୪୦ ମି.ଲି ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

୪. ଅଣକଦଳାଆ ରୋଗ:- ଏହା ଏକ ଭୂତାଣୁ ଜନିତ ରୋଗ । ଏହି ରୋଗ ହେଲେ ଅଗ୍ରଭାଗ ସଂକ୍ରମିତ ହୁଏ । ଏହି ରୋଗ ହେଲେ ସଂକ୍ରମିତ ଗଛକୁ ସମ୍ଭବ ବିନାସ କରାଯିବା ଦରକାର । ଜଉ ପୋକ ହେଲେ ନିମ୍ନ ପାଚନ ପାଣି ବା ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ବା ବଜାରରେ ମିଳିଥିବା ଜୈବିକ ଔଷଧ ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଇ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରେ ।

ଅମଳ:- କିସମ ଅନୁସାରେ କାନ୍ଧି ଆସିବାର ୯୦-୧୫୦ ଦିନରେ ଫଳ ପାକଳ ହୋଇଥାଏ । ପାଗ ଥଣ୍ଡା ରହିଲେ ଫଳ ବିଳମ୍ବରେ ଓ ଗରମ ରହିଲେ ଶୀଘ୍ର ପାକଳ ହୁଏ । କିସମ ଅନୁସାରେ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦୦ ରୁ ୨୫୦ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସଜା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବା ସଜା ଗୋବର ଖତ	ଗାତ ପ୍ରତି ୧ ଡ୍ରେଡି	ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଜିଆ ଖତ	୫ରୁ ୬ କେ.ଜି	ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ରକ୍ ଫସ୍ ଫେର୍	୧୦୦ ମିଲି ଗ୍ରାମ୍	ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଜାବାମୃତ ବା ବାୟୋଡାଇଜେଷ୍ଟର	୨୫୦ ମି.ଲି (ଗଛ ପ୍ରତି)	ଗଛ ଲଗାଇବାର ୩୦ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ଜିଆ ଖତ	୧ କେ.ଜି	୬୦ ଦିନ ପରେ
ଜିଆ ଖତ	୧ କେ.ଜି	୧୨୦ ଦିନ ପରେ
ଜିଆ ଖତ	୧ କେ.ଜି	୧୮୦ ଦିନ ପରେ
ଜିଆ ଜଳସାର	(୧-୧୦)	ପ୍ରତି ୨ ମାସ ଅନ୍ତରରେ
ସେରାମିଲ	୨୦୦ ଗ୍ରାମ୍	୨ ମାସରେ ଥରେ -୪ ଥର

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଚାଷ

ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଫଳ । ଏହା ଖାଇବାକୁ ବେଶ୍ ସୁସାଦୁକର । ଏହି ଫଳକୁ ଉଭୟ କଂଚା ଓ ପାଚିଲା ଖିଆଯାଇଥାଏ । ଏହା ରୋଗାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ । ଏଥି ସହିତ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଭିଟାମିନ୍ ସି ଓ ବି ରହିଛି । ଏଥିରେ କ୍ୟାଲ୍‌ସିୟମ୍, ଫସ୍ଫରସ୍ ଓ ଲୌହ ଥିବାରୁ ଆମ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଫଳ ଖାଇଲେ କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ପପାଇନ୍ ପେଟ ରୋଗ ଭଲ ପାଇଁ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ।

ମୂର୍ତ୍ତିକା:- ନିଗିଡା ଦୋରସା ପଟୁମାଟି, ନିଗଡା ଦୋରସା ବାଲିମାଟି ଭଲ । ତେଣୁ ଗଛ ଲଗାଇବା ସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚା, ନିଗପଡା ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ଜଳବାୟୁ:- ଉଷ୍ମ ଓ ଆଦ୍ର ଜଳବାୟୁ ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜଳବାୟୁରେ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ । ସମୁଦ୍ର ପତ୍ତନ ଠାରୁ ୧୫୦୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ । ୧୦ ଡିଗ୍ରୀ ଉତ୍ତାପ ଓ ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ ଉତ୍ତାପ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଚାଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

କିସମ:- ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ଉନ୍ନତ, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଓ ଶଙ୍କର କିସମ ମିଳୁଛି । ସେଗୁଡିକ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛି ।

୧. ଶୁଦ୍ଧ ଦୁଲିଙ୍ଗି (ଡାଇଓସିୟସ୍)- ଏହି କିସମ ଗୁଡିକରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅଣ୍ଡିରା ଓ ମାଛ ଗଛ ବାହାରେ ଯଥା - ପୁଷା ଡ୍ବାର୍ଫ, ପୁଷା ଜୀବଶ୍ଚ ଇତ୍ୟାଦି ।

୨. ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗି:- ଏହି ପ୍ରକାର କିସମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣ୍ଡିରା ଗଛ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଥା- ପୁଷ ମା ପେଷ୍ଟ, ପୁଷା ତେଲିସିଅସ୍, କୁର୍ଚ୍ଚା ହନିଡର ପୁଷା ନହ୍ନା ଇତ୍ୟାଦି । ରେଡ୍ ଲେଡି ବିନାୟକ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଚାଚା ପ୍ରସ୍ତୁତି:- ଏକର ଜମି ପାଇଁ ୨୦୦ରୁ ୨୫୦ ଗ୍ରାମ୍ ମଞ୍ଜି ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ମଞ୍ଜିଗୁଡିକୁ ଉଚ୍ଚା ଚଳିପଟରେ (୬ ଇଞ୍ଚ), ପ୍ରସ୍ତ ୧ ମିଟର ଓ ଲମ୍ବ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ପଟାଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ମଞ୍ଜିକୁ ବିଶୋଧନ କରି (ଦେଶୀ ଗୋମୂତ ବା ବାଜାମୂତ ବା ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ) ପକାଯାଏ । ବର୍ଷାଦିନ ହୋଇଥିଲେ ପଲିଥିନ୍ ଯୋଗାଇବା ଦରକାର । ଚାଚା ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ୨ରୁ ୩ ସପ୍ତାହ ଲାଗେ । ଏହାପରେ ଚାଚାଗୁଡିକୁ ୬*୪ ଇଞ୍ଚ ସାଇଡ୍ ପଲିଥିନରେ (ଖତ+ମାଟି) ଚଳି ଘରାରୁ ଉଠାଇ ଲଗାଯାଏ । ଏହାପରେ ଚାଚାଗୁଡିକୁ ୬/୮ ପତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଜମିରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଚାଚା ଲଗାଇବା ସମୟ:- ଜୁନ୍ - *** ସେପ୍ଟେମ୍ବର -ଅକ୍ଟୋବର ଓ ଫ୍ରେବୃୟାରୀ-ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ, କହିବାକୁ ଗଲେ ଅଧିକ ବର୍ଷା, ଶୀତ ଓ ଖରା ବ୍ୟତୀତ । ଏପରି ଭାବରେ ଲଗାଇବା ଦରକାର ଯେପରି ଚାଚାର କାଣ୍ଡ ମାଟି ତଳେ ନ ରହେ, ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଚାଚା ରୋପଣ:- ପ୍ରଥମେ ଜମକୁ ୩/୪ଧର ଓତ ଚାଷ କରି ସାରିବା ପରେ । ଗଛକୁ ଗଛ ଦୂରତା ୬ଫୁଟ*୬ ଫୁଟ, ଗଭୀର ୧.୫*୧.୫*୧.୫ ଫୁଟ ହେବା ଦରକାର । ଏହି ଗାଁରେ ଜମିର ମାଟି ଅଲଗା ଓ ତଳ ମାଟି ଅଲଗା ରଖିବା ପରେ । ଉପର ମାଟି ସହିତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସତ୍ତା ଖତ ବା ଜିଆଖତ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବାଣୁ ସାର ଓ ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ମିଶାଇ ପୂରଣ କରିବା ଦରକାର । ମାଟି ଭରିବା ପରେ ଗାତ ପ୍ରତି ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗି କିସମ ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ କରି ଚାଚା ଲଗାଯାଏ କିନ୍ତୁ ମାଛ ଓ ଅଣ୍ଡିରା ଆସୁଥିବା ଅଲଗା କିସମ ହୋଇଥିଲେ ତ୍ରିଭୁଜ ଆକାରରେ ୩୦ ସେ.ମି ବ୍ୟବଧାନରେ ୩ଟି ଚାଚା ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ । ୫/୬ ମାସ ପରେ ଗଛରେ ଫୁଲ ଧରିଲେ ପ୍ରତି ଗାତରେ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଗଛ ରଖି ଅନ୍ୟ ଗଛ ଉଠାଇ ଦିଆଯାଏ । କିନ୍ତୁ ୩ଟି ମାଛ ଗଛରେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଡିରା ଗଛ ରହିବ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅନୁମୋଦିତ ଖତ ସାର, ଗଛ ମୂଳ କୋଣ ଖୁସା କରି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଗଛ ମୂଳକୁ ଶୁଖାଇ ଅନାବନା ଗଛ ଓ ଘାସରୁ ମୁକ୍ତ ରଖାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ବର୍ଷା ଋତୁରେ ଗଛ ମୂଳରେ ପାଣି ଜମି ନ ରହିବା ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ସହିତ ଶୀତ ଓ ଖରା ଦିନେ ମାଟିର ବତରକୁ ଗାଁ ୬ରୁ ୭୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ପାଣି ମଡାଯାଏ । ଅମୃତ ଭଣ୍ଡା ବରିଚାରେ ଛାଦିକରଣ କଲେ ଘାସ କମ୍ ହେବା ସହିତ ଜଳ କମ୍ ଲାଗିଥାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଗଛରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ପୋକ ଲାଗିଥାଏ ଯଥା- ୧. କାଣ୍ଡ ପଟାରୋଗ ୨. ଅନୁକ୍ଳୋଜ୍ ୩. ପତ୍ରପୋଡା ଓ ସାହେବି ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହି ରୋଗ ନିରାକରଣ ପାଇଁ, ଗଛ ମୂଳରେ ଯେପରି ପାଣି ନ ରୁହେ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ବର୍ଷା ଦିନ ଆରମ୍ଭରୁ *** ଅଳ୍ପ ହୋରାଇଡ୍ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୩ ଗ୍ରାମ୍ ହିସାବରେ ଦ୍ରବଣ କରି ଗଛ ମୂଳରେ ଢାଳିଦେବା ଦରକାର ଓ ଅକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ସ୍ତେ କରିବା ଦରକାର । ଆନ୍ଧ୍ରାକୁ ନୋଜ ରୋଗ ପାଇଁ ଫଳ ତୋଳିବାର ୧୫ ଦିନ ଆଗରୁ ଟ୍ରାଇକୋଡର୍ମା ଭିରିଡେ ସ୍ତେ କରିବା ଦରକାର । ପତ୍ରପୋଡା ଏକ ଭୂତାଣୁ ଜନିତ ରୋଗ । ଏହାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଏହାର ବାହକ ଧଳା ମାଛକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଜାତ ଔଷଧ ଓ ହାଣ୍ଡିଔଷଧ ନିୟମିତ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଏହି ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ସହିତ ଅକ୍ରାନ୍ତ ଗଛକୁ ଉପାତ ନଷ୍ଟ କରିଦେବା ଦରକାର । ଅମୃତଭଣ୍ଡା ଗଛ ପାଖରେ ମକ୍ତା, ବାଇଗଣ ଓ ବିଲ୍‌ମାଟି ବାଇଗଣ ଚାଷ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସାହେବ ରୋଗ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଗଛକୁ ଉପାତ ନଷ୍ଟ କରାଯିବା ଦରକାର । ଜଉ ପୋକ ଲାଗିଲେ ଗଛରେ ନିମ୍ନଜାତ ଔଷଧ (ନିମ୍ବ ପାଚକ ପାଣି, ନିମ୍ବ ମଞ୍ଜି ଉଦ୍‌ତାଣ) ନିମ୍ବ ତେଲ ଓ ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ ବା ଦହି ଦ୍ରବଣ ସିଞ୍ଚନ କରାଗଲେ ଏହି ପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମଳ:- ଉପଯୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ର ନେଲେ ଅମୃତ ଭଣ୍ଡା ଚାଷରେ ଗଛ ପ୍ରତି ହାରାହାରି ୩୦ ରୁ ୪୦ କେ.ଜି ଏବଂ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଏକର ପ୍ରତି ୨୦/୨୫ ଟନ୍ ଅମଳ ମିଳିପାରିବ । ଏହି ଚାଷ ୩ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ଦେଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ ସାରଣୀ (ଏକର ପ୍ରତି)

ଖାଦ୍ୟସାର	ପରିମାଣ	ବ୍ୟବହାର ସମୟ
ସହା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଖାତ	ପ୍ରତି ଗାତରେ ୧୫ କେ.ଜି	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଜିଆ ଖାତ	୧୦ କେ.ଜି	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ତ୍ରାଇକୋଡିମୋ ଭିରିଡେ	୧୦ କେ.ଜି	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଜୀବାଣୁସାର ପିଏସ୍ ବି	୩ କେ.ଜି	୫୦ କେ.ଜି ଖାତରେ ମିଶାଇ ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ଆଜେସ୍ଟିଭଲିମ୍	୩ କେ.ଜି	୧୦ ଦିନ ଆଗରୁ ମିଶାଇ ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ନିମ୍ନ ପିଡିଆ	ଗାତ ପ୍ରତି ୫୦ ଗ୍ରାମ୍	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ
ରକ୍ ପସ୍ ପେଟ୍	ଗାତ ପ୍ରତି ୫୦ ଗ୍ରାମ୍	ଚାରା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପ୍ରତି ୯୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ଜୀବାମୃତ	ଗାତ ପ୍ରତି ୨୫୦ ମି.ଲି	ଚାରା ଲଗାଇବାର ୨୦ ଦିନ ପରେ
ଜିଆ ଖାତ	୫ କେ.ଜି	ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ
ସହା କମ୍ପୋଷ୍ଟ	୧ ଖୁଡି (୧୫ କେ.ଜି)	ପ୍ରତି ୯୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ

ଜୈବିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସଜନା ଚାଷ

ଆମ ଦେଶ ତଥା ରାଜ୍ୟରେ ସଜନା ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ବୃକ୍ଷ ଜାତୀୟ ପରିବା ଫସଲ । ସଜନା ଗଛ ସାଧାରଣତଃ ପାକଶାଳା ବଗିଚାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର ଫଳ, ଫୁଲ ଓ ପତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଷ୍ଟିକର । ସଜନାର ପତ୍ର ଓ ଫଳରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ପୁଷ୍ଟିସାର, ଧାତବ ଲବଣ ଓ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରାଣ ରହିଛି । ଏହାର ମଞ୍ଜିରୁ “ବେନ୍ ଅଏଲ” ନାମକ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ତେଲ ବାହାରେ । ସଜନାରେ ଅନେକ ଔଷଧି ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ଜଳବାୟୁ:- ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ବଢିପାରୁଥିବା ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ମଣ୍ଡଳୀୟ ବୃକ୍ଷ । ଶୁଷ୍କାଞ୍ଚଳରେ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଫସଲ । ଏହି ଗଛର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ୨୫ ଡିଗ୍ରୀ- ୩୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍ସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମୃତ୍ତିକା:- ସଜନା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାଟିରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ଚୂନ ଅଂଶ ଥିବା ବାଲିଆ ଦୋରସା, ମଟାଳ ଦୋରସା, ମାଟି ସର୍ବୋତ୍ତମ । ମାଟିର ଅ ମୁ. ୬.୫ ରୁ ୮.୦ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କିସମ:- ସଜନାର କେତେକ ଉନ୍ନତ କିସମ ରହିଛି ଯଥା:- ପି.କେ ଏମ୍ ୧, ୨ ଜାପାନ ମୁରୁଜୀଇ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଲଗାଇବା ପଦ୍ଧତି:- ଏହି ଗଛ ମଞ୍ଜି ଓ ତାଳ ଦ୍ୱାରା ବଂଶ ବିସ୍ତାର କରେ । ଲମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧେ କିସମ ଗୁଡିକର ବିସ୍ତାର ତାଳ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଏ । ତେବେ ବର୍ଷିକିଆ କିସମ ମଞ୍ଜି ଦ୍ୱାରା ହୁଏ । ଏକର ପ୍ରତି ୨୫୦ ଗ୍ରାମ୍ ମଞ୍ଜି ଦରକାର କରିଥାଏ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ:- ଜମିକୁ ପ୍ରଥମେ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ବର୍ଷିକିଆ କିସମ ୨.୫*୨.୫ମି ଦୂରତାରେ ୪୫*୪୫*୪୫ ସେ.ମି ଆକାରର ଗାତ ଖୋଳାଯାଏ । ଗାତ ଗୁଡିକରେ ସଜା ଗୋବର ଖତ ବା ଜିଆ ଖତ ସହିତ ମାଟି ମିଶାଯାଇ ଗାତ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଏ । ଜୁନ-ଜୁଲାଇ ଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗଛ ଲଗାଯାଏ । ମଞ୍ଜି ସିଧା ପୋତ ବା ପଲିଥିନରେ ଚାଚା ଭରାଇବା ପରେ ଲଗାଯାଇପାରେ । ମଞ୍ଜି ବୁଣିବାର ୩୦-୩୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଚାଚା ଲଗାଇବା ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଯାଏ । ଲମ୍ବା କିସମ ଗୁଡିକୁ ପାଇ ୪*୪ ମିଟର ଦୂରତାରେ ୨*୨*୨ଫୁଟ ଆକାରର ଗାତମାନ ଖୋଳି ଲଗାଯାଏ ।

ଖତସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ମାଟି ପରୀକ୍ଷା ଭିତରେ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ମାଟି ପରୀକ୍ଷା ହୋଇନଥାଏ ତେବେ ନିମ୍ନମତେ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

୧. ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତି ଗାତ ୨୦ କେଜି ବା ୧୫ କେଜି ଜିଆଖତ ଓ ୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗଛ ଲଗାଇବା ଦରକାର ।

୨. ଫୁଲ ଆସିବା ସମୟରେ ୨୫ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନରେ ଗଛ ପ୍ରତି ୩୦୦-୫୦୦ ମି.ଲି ଜୀବାମୃତ ଦିଆଯାଏ ।

୩. ଫଳ ଧାରଣ ସମୟରେ ପ୍ରତି ଗଛ ପିଛା ୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ନିମ୍ନ ପିଡିଆ ଓ ଜିଆଖତ ୨ କେ.ଜି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

ପରବର୍ତ୍ତ ଯତ୍ନ:- ଗଛଗୁଡିକ ୨.୫ ଫୁଟ ହୋଇଗଲେ ଅଗ ଗୁଡିକୁ କାଟି ଦେବାର ଦରକାର । ପୁଣି ତାଳ ୫.୬ ଇଞ୍ଚ ହୋଇଗଲେ ତାଳର ଅଗଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ଛିଡାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ତାଳ ବାହାରିଥାଏ ଓ ଗଛ ବୁଢ଼ାଳିଆ ହୋଇଥାଏ । ନଚେତ୍ ଗଛ ତେଜୀ ହୋଇଗଲେ ଅମଳ କମ୍ ହୁଏ । ଜୋରରେ ପବନ ହେଲେ ଗଛ ଭାଙ୍ଗିପଡିଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗଛ ମୂଳରେ ୩୦-୪୦ ସେ.ମି ଉଚ୍ଚତାରେ ଚାରିପଟୁ ମାଟି ଟେକିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଗଛ ଲଗାଇବାର ୧୫-୨୦ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୨/୩ ଥର ଘାସ ବାଛି ଓ କୋଡା ଖୁସା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଝୁଡଙ୍ଗ, ଟମାଟୋ, ମୁଗ, ବିରିର ଆଦିକୁ ଅନ୍ତ ଫସଲ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ ।

ଜଳ ପରିଚାଳନା:- ସଜନା ଏକ ଶୁଷ୍କାଞ୍ଚଳ ଫସଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଅଧିକ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ମଞ୍ଜି ବୁଣିବାର ପୂର୍ବରୁ ଗାତ ଗୁଡିକରେ ଓ ମଞ୍ଜି ଲଗାଇବାର ୩ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗାତ ଗୁଡିକରେ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । ଗଜା ହେବା ସମୟରେ ଜଳ ଅଭାବ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଗଛ ବୃଦ୍ଧି ସମୟରେ ମାଟିର ବତରକୁ ଚାହିଁ ୭ରୁ ୮ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଲ ଫଳ ଆସିବା ସମୟରେ ୫/୬ ଦିନ ବ୍ୟବଧାନରେ ଜଳସେଚନ ଦରକାର କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଜମିରେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ମୃତ୍ତିକା ଅତ୍ୟଧିକ ଆର୍ଦ୍ର ବା ଶୁଷ୍କ ରହିଲେ ଗଛରୁ ଫୁଲ ଗୁଡିକ ଝଡିପଡେ ।

ମୂଳ ଫସଲ:- ଅମଳ ପରେ ବର୍ଷିକିଆ ଗଛକୁ ମାଟି ଉପରୁ ୧ ଫୁଟ ଛାଡି କାଟି ଦିଆଯାଏ । ୮/୧୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଟା ଗଛରୁ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ତାଳ ବାହାରେ । ୪/୫ଟି ଗତାତାଳ ଛାଡି ଅନ୍ୟ ତାଳଗୁଡିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ । ସେହି ୪/୫ଟି ତାଳଗୁଡିକୁ ୫-୬ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବ ରଖି ଅଗକୁ ଛିଡାଇ ଦେଲେ ଗଛ ଝଙ୍କାଳିଆ ହୋଇ ବଢିଥାଏ । ଏହି ମୂଳା ଫସଲରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପରି ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏହି ସହିତ ଜଳସେଚନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ।

ରୋଗପୋକ ପରିଚାଳନା:- ସଜନା ଗଛରେ ଝାଉଁଳା ରୋଗ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ରୋଗ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଗଛ ମୂଳକୁ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ୫ ଗ୍ରାମ୍ କପର ଅକ୍ସିକ୍ଲୋରାଇଡ୍ ମିଶାଇ ଗଛ ମୂଳେ ଭିଜାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଏହା ସହିତ ସଜନା ଗଛରେ ବକଳବିଧା ପୋକ ଓ ସର୍ବାଳୁଆ ଲାଗିଥାନ୍ତି, ବକଳ ବିଧା ପୋକ ପାଇଁ ଗଛ ମୂଳରେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ୫୦କୁ ମଣ୍ଡ କରି ବୋଲି ଦେଲେ ଏହି ପୋକ ଲାଗି ନଥାନ୍ତି । ଜଉ ପୋକ ପାଇଁ ଗଛର ନିୟମିତ ଅନ୍ତରାଳରେ ଦହି ଦ୍ରବଣ, ହାଣ୍ଡି ଔଷଧ, ନିମ୍ବ ପାଚନ ପାଣି, ନିମ୍ବ ତେଲ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ଏହି ପୋକ ଲାଗି ନଥାନ୍ତି ।

ଅମଳ:- ଚାଚା ଲଗାଇବାର ୬ ମାସଠାରୁ ବର୍ଷିକିଆ କିସମ ଗୁଡିକର ଫଳ ଅମଳ କରାଯାଏ । ତେବେ ଲମ୍ବା କିସମ ଗୁଡିକରେ ଜଳକଲମା ପୋତିବାର ୮/୯ ମାସରେ ଅମଳ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ମଞ୍ଜି ଚାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୋଳିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ଷିକିଆ କିସମ ଗୁଡିକରେ ଫୁଲ ଆସିବାର ୬୦ ଦିନ ଅମଳ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରୟୋଗ କ୍ରମେ ୨/୩ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରୁଦ୍ଧ ଅମଳ କରାଯାଏ । ଲମ୍ବା ଅବଧି କିସମରୁ ପ୍ରଥମ ୨ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କମ୍ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ବର୍ଷକୁ ୩୦୦ ରୁ ୪୦୦ ଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

